

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin
NUMMER TRE 2017 ÅRGÅNG 46



Att flyga **vingoverall**

Bildkollage – **boogiesommaren**

SM 2017 – precision, swooping, frifallsgrenarna

Skaffa mer

CYPRES
Reliability made in Germany

**MER FRIHET
MER TID**

15,5 ÅRS
användningstid

DU VÄLJER
underhåll

Jay Moledzki poserar för Normans kamera under evenemanget "60 Cycles" över Go Jump Oceanside. Foto Norman Kent.

www.cypres.cc



... genomförda svenska mästerskap under juli månad så kan man utan överdrift säga att juli är årets tävlingstaste period inom fallskärmsporten. Faktum är att för dem som bara tävlar nationellt så är det den enda tävlingsperioden på hela året, bortsett från inomhus-SM i vindtunneln som tillkommit sedan förra året och SM i tiomanna som ligger senare under säsongen. Intresset för tävling inom svensk fallskärms hoppning är inte särskilt stort. Varför det är på det viset är det flera som kliar sig i huvudet och funderar på.

Personligen är jag tävlingsmänniska ända in i mårgen och med 30 år i ridsporten, med tävling som det främsta målet för all min idrottsutövning, har jag svårt att förstå det bristande intresset. Förbundet har genom åren gjort olika satsningar för att stimulera till mer tävlande. Projektet Team Playground är inne på sitt fjärde år och har med årets förnyade koncept öppnat dörrarna även för grenarna precision, speed och kalottformation. Fallsvenskan som infördes för ett antal år sedan och som är ett utmärkt sätt att börja tävla på, har inte heller lyckats särskilt bra med att skapa större intresse för SM eller nationella cuper, trots att enklare upplägg inte går att uppåda.

Häromdagen diskuterade jag ämnet med en erfaren hoppare som hade en intressant teori. Hans teori var att de som tävlar i fallskärms hoppning i de allra flesta fall har tävlat i andra sporter tidigare. Enligt den här hopparen är det alltså ganska sällan som en hoppare utan tävlingsbakgrund blir intresserad av att börja tävla som ny i sporten. Eller hur är det egentligen? Stämmer det? Och vill vanliga hoppare att fall-

skärms hoppningen ska utvecklas som tävlings sport? Förbundet och tävlingskommittén arbetar en hel del med den här frågan och om du har några bra tankar och idéer kring ämnet tror jag de tacksamt tar emot dem. Det är en viktig fråga och fallskärms hoppning bör vara en tävlings sport eftersom det ger oss legitimitet som idrott inför riks idrotts förbundet.

Själv jobbade jag hårt under hela förra året för att införa en lägre klass i friflygning. Den nya rookieklassen var direkt hämtad från de engelska reglerna och förhoppningen var att istället till att tävla friflygning skulle bli lättare så att fler skulle känna sig manade att börja. Men där hade jag fel. Det enda laget som blev anmält var mitt eget och tyvärr var vi tvungna att stryka oss från tävlingen på grund av min skadade axel. Men jag älskar tävling, och trots att jag inte kunde delta i årets tävling så var jag såklart på plats, som funktionär istället. Läs mer om frifalls-SM och SM i swooping och precision längre fram i tidningen.

Betydligt större deltagande har det istället varit på sommaren alla roliga boogien runt om i hoppssverige. Kanske är det ju faktiskt så att de flesta hoppare i första hand vill skojhoppa och umgås med sina härliga vänner, och såklart är det inget fel i det. Tvärtom! Se vårt fina bildkollage i tidningen på sidorna 18-20.

Sist men inte minst bjuder vi på ett spännande porträtt av Siv Lindgren som bland annat deltagit i många internationella rekord och som är en äventyraryra på alla plan. I "Nyfiken på" får du lära känna Siv ännu lite bättre.

Ha nu en fortsatt skön sommar och hoppa säkert!

Penny

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 Förbunds-kommittéerna del 2 - **materielkommittén.**
- 8 Svenska **mästerskapen** i frifallsgrenarna.
- 14 Att flyga **vingdräkt**, del 1.
- 17 SM i **precision.**
- 18 Boogiesommaren - **bildkollage.**
- 21 **4yra 4rågor.**
- 22 Tips och **trix** - packningen.
- 24 Nyström **swoopade** bäst i SM.
- 27 Høgt uppe i den blå himlen - **kåseri.**
- 28 **Nyfiken** på Siv.
- 32 **Klubbkollen** - Fallskärmsklubben Syd.
- 34 Minnesstund för **Richard Lidström.**
- 35 Kontakta SFF.

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Ansvarig utgivare
Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
Kontakt: 0702-75 97 47,
penny.robertson@telia.com

Anna Oscarson
Kontakt: 0702-01 52 11,
E-post: anna.oscarson@gmail.com

Johanna Lundeberg
Kontakt: 0707-82 80 35,
E-post: fallskarm@ordlaglad.se

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annons

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Utgivning

4/17: vecka 42
5/17: vecka 51
1/18: vecka 13
2/18: vecka 23
3/18: vecka 34

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / RI: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Svensk Fallskärms sport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Omslaget:

Ludvig Åkeson över Karlberg i Stockholm.
Uppvisningshopp under Ung 08.

Foto: Mikael Söderberg



Kalendariet



På gång
2017

AUGUSTI

- 8-12: Europamästerskapen och Världscupen, Tyskland.
- 11-13: Para WCS 4 precision, Italien.
- 14-18: FS36-läger, Fallskärmsklubben Aros och Stockholms fallskärmsklubb.
- 14-20: Ultraboogie, Örebro Fallskärmsklubb.
- 24-30: Europamästerskapen precision, Montenegro.
- 25-27: SM i tiomanna speedformation, Vårgårda, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

SEPTEMBER

- 8-10: Para WCS 5 precision, Österrike.
- 15-16: Storförformationsträning, Vårgårda, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.
- 16-17: SSC-swoop cup, Gryttjöm, Stockholms fallskärmsklubb.
- 22-24: Para WCS precision, Schweiz.

OKTOBER

- 20-22: VM Indoor skydiving, Kanada.
 - 28-29: Landslagsträff, Bosön.
- ## NOVEMBER
- 11-12: SFF:s förbundskonferens.
 - 27/11-1/12: Världscupen i swooping, Dubai.



Utebliven filmfestival försenar utdelning av utmärkelse

Utmärkelsen The Cold Steel Award delas ut i Lukas Knutssons minne av stiftelsen Lukas Knutssons minnesfond. Lukas Knutsson var en föregångsperson inom fallskärms hoppning och base som förolyckades under ett basehopp 2002.

The Cold Steel Award brukar delas ut på Stockholm Skydive Film Festival. "Eftersom det inte var någon filmfestival förra året har vi inte hittat nå-

got bra tillfälle att dela ut den", säger Sabine Knutsson som var gift med Lukas och nu ordförande i stiftelsen.

The Cold Steel Award för 2015 har tilldelats Bodyflight. Motiveringen lyder: "The Cold Steel Award 2015 går till en grupp människor som med hårt arbete och hängiven målmedvetenhet byggt en grund för högre kunskapsnivå i hela hoppssverige: såväl i de breda skarorna som för de elitsatsande.

Deras skapelse är ett företag men också en plats där vår sport kan hitta nya utövare och där de redan frälsta kan bli mästare. Mottagarna av The Cold Steel Award 2015 är gänget som skapade Bodyflight - Sveriges första vindtunnel."

Micha Velasco som sitter i Bodyflights styrelse berättar att de fick veta att de fick priset för några veckor sedan.

"Det är jätteroligt. Jag tror att vindtunneln bidrar till att nivån på svensk hoppning höjs, att den leder till ökad säkerhet och ökad hoppglädje", säger han.



- Choose from red, royal blue or charcoal color pattern
- Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²
- Jump it just two weeks after order confirmation
- Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop

STOCK RIGS
www.sunpath.com

PIA Sustaining member of the PIA
Made with pride in Raeford, NC, USA
www.sunpath.com

Bodyflight bygger tunnel i Göteborg

Alldeles i närheten av terminalbyggnaderna på Säve flygplats byggs inom kort Sveriges andra vindtunnel. Bodyflights nya projekt kommer att bli världens högsta vindtunnel. Martin Dahl som är VD för Bodyflight berättade för tidningen Göteborgsposten:

"Vi är jätteglada över att ha fått den här möjligheten att göra detta tillsammans med Serneke ute vid Säve. Det kommer att bli en fin anläggning i Göteborg, där man både kan träna inför fallskärmshopp, testflyga och träna som egen idrott. För vi ser det som en rolig ny sport."

Serneke Fastighet tycker att vindtunneln kommer att passa perfekt in i verksamheten på Säve. "Det kommer bli ett jättelyft för Säve och Göteborg, en rolig attraktion som kommer att locka många besökare", säger Krister Johansson till Göteborgsposten.

I skrivande stund är inte alla förhandlingar helt färdiga men man hoppas att vindtunneln ska stå klar att öppnas 2018. Längre fram när bygget kommer igång planerar Svensk Fallskärmsport att skriva mer om den nya tunneln på Säve.

Bertil Flormans stipendium

Ännu en gång var det en fallskärmshoppare som tilldelades Flygsportförbundets stipendium, som årligen tilldelas en kvinnlig flygsportare. Ulrika "Ullis" Nyberg från Sundsvalls Fallskärmsklubb blev minst sagt förvånad när beskedet kom från Flygsportförbundet.

"Jag blev alldeles paff", säger Ullis och fortsätter: "Jag hade ingen aning om att min sambo, Nenne Zarour, hade sökt stipendiet för min räkning. Jag blev verkligen glatt överraskad och tänker använda pengarna till att bli AFF-instruktör."

Ullis som hoppat i 16 år har egentligen aldrig kommit till skott när det gäller att utbilda sig till AFF-instruktör. Men nu tar hon chansen: "Klubben behöver fler AFF-instruktörer och för de femtontusen kronorna som stipendiet gav kan jag nu bekosta AFF-utbildningen alldeles själv."

Men först ska Ulrika Nyberg ge sig av till Mali för ett FN-uppdrag som sjuksköterska. "När jag kommer hem ska jag börja förbereda mig för AFF-utbildningen och anmäla mig till den kursen som är nästa år. Det ska bli jättekul!"



Niklas MacLachlan

Största head-up-formationen i Sverige

Den 25 juli, dagen före SM i Västerås, gick två av SM:s VFS-lag samman för att göra ett rekord i head-up-formation. Åtta hoppare från lagen Kwansta Kwattro och Vikings satte rekordet på andra försöket genom en komplett formation. De som deltog i rekordet var Henrik Runbjörk, Johan Edvall, Jonas Sjöberg, Rikard Rodensjö, Henrik Johansson, Jesper Forsman, Adrian Cederholm och Tim Cifuentes Vargas. Filmade gjorde Niklas Mac Lachlan och Liina Väänänen.

Jesper från Kwansta Kwattro berättar: "Det var inte planerat utan på måndagen när båda lagen var på plats på Aros så bestämde vi oss för att göra ett rekordförsök dagen efter, mest som en kul grej. Vi kände oss alla ganska färdigtränade inför SM."

Jesper fortsätter: "Vi hade kollat upp vilka rekord som tidigare är gjorda i Sverige och sedan tidigare finns inget head-up-rekord. Vi visste också att Finland hade ett rekord tidigare med sex personer som var både finskt och nordiskt rekord, och det ville vi naturligtvis slå." Avslutningsvis säger Jesper: "Det var jättekul och vi har redan pratat om att planera in en rekordhelg nästa säsong."



Kwansta Kwattro

Två brons på världscupen

Vid vår pressläggning: Två svenska bronsmedaljer på världscupen i Saarlouis, Tyskland, genom Henrik Raimer i speed och Kwansta Kwattro i vertikal formationshoppning. Läs om deras spännande äventyr på världscupen, tillika europamästerskapen, i nästa nummer av SFS.



Henrik Raimer

Mixed formation - ny tävlingsform i USA

MFS, "mixed formation skydiving" är det senaste tillskottet bland fallskärmshoppningens tävlingsgrenar. Amerikanen Andy Malchiodi, som vann VM 2010 med sitt framgångsrika friflygarlag "So Cal Converge" är den som uppfunnit den nya grenen MFS.

Andy berättar: "Det behövdes ett bra komplement till friflygning och vertikal formationshoppning, VFS. MFS är en formationsgren där man tar poäng men som har influenser från det artistiska i friflygning. Man använder alla flygsätt, det vill säga mage, rygg, headup och headdown.

"2014 genomfördes det första officiella mästerskapet på amerikanska mästerskapen och sedan dess har det växt och blivit fler och fler deltagare. Nu senast hade vi nästan 20 lag som tävlade i två klasser", berättar Andy och fortsätter: "MFS är en uppskattad tävlingsform både för de friflygarlag som önskar en mer objektiv bedömning och även för de som vill ha en bra introduktion till VFS. Nu hoppas jag på att IPC (det internationella fallskärmsförbundet) kan tänka sig att köra en testtävling under världscup-tävlingarna 2019."

För att grenen MFS ska kunna ta fart internationellt krävs att grenen sprider sig till fler länder och att nationella mästerskap anordnas. Kanske kan det vara något för Sverige?



Blandade resultat för Magnus Falk

Hårdtränande precisionshopparen och regerande svenska mästaren Magnus Falk brukar varje år delta i världscupen i precision. I år inleddes det internationella tävlandet med en tränings tävling. Det var under ett två veckor långt träningsläger i USA med den berömda coachen Cheryl Stearns som vunnit två raka VM-guld. Första året vann Magnus Falk motsvarande tävling men i år fick han ett fotfel i ett av hoppen vilket kostade 16 centimeter. Men han kom ändå tolv av cirka 40 tävlande.

Den 9-11 juni tävlade han i en världscuptävling (Para WCS) i Rijeka, Kroatien. I den femte omgången hade det börjat mörkna och för sent insåg han misstaget med de nya gogglarna. De var "smokey grey" och han såg nästan inget. Det blev fyra centimeter, han kom på plats 31. De 30 första får världscuppoäng.

"Jag låg nia inför det hoppet så det kändes lite surt", säger han. Under midsommarhelgen tävlade han i Bled, Slovenien. En tävling han är riktigt nöjd med där han hamnade på plats 14. I den sjunde omgången slog han till med en nolla men tyvärr räknades inte den eftersom regn drog in och alla inte hann hoppa.



Magnus Falk.

www.hansberggren.se

Fallskärmsvänner! I skrivande stund pågår världscupen tillika europamästerskapen i Saarlouis, Tyskland, där ett stort antal svenskar förtjänstfullt försvarar de blågula färgerna i knallhårt internationellt motstånd. Mitt i skrivandet – pling i burken – fick vi först en bronspeng genom Henrik Raimer i speed, och strax därefter ytterligare ett brons! Denna gång Kwansta Kwattro som alltså fortsätter sin fina säsong i vertikal formationshoppning, VFS.

Jag vill lyfta på hjälmen och gratulera Henrik, Kwansta Kwattro och de övriga på plats, så här långt. Vilka fina sportsliga förebilder och inspiratörer ni är som envetet kämpar på för att få ihop jobb, privatliv och träning. För att få den speciella känslan att mäta sig mot andra och samtidigt bygga vänskap och kunskap för framtiden.

Den satsning som förbundet tillsammans med sponsorer gör inom tävlingsområdet är en av de viktigaste verksamheterna i vår strategi för 2020. Med en ökad breddsatsning, vinn precision via formationsgrenarna till speed skydiving, kommer framgångarna att stabilisera sig. Här ska vi göra så mycket som möjligt för att stötta de aktiva via vår skickliga tävlingskommitté. Jag kommer följa tävlingarna med stor spänning.

Goda nyheter på hemmaplanen. Efter många timmars tänkande och räknande, slår vår energiska klubb i Örebro till och skaffar ett nytt flygplan. Vilket mod och framåtanda i en klubb som under mina år som ordförande gått från klarhet till klarhet och verkligen fokuserar på kärnverksamheten enligt den gamla devisen: hoppning föder hoppning.

Jag håller tummarna för satsningen och hoppas att fler klubbar suger åt sig inspiration från örebroarna. Det ska bli kul att följa utvecklingen, inte minst om det innebär gemensamma klubbträffar, storformationshoppning och utveckling av sporten.

På tal om det sistnämnda, det var med glädje jag skickade en varm hälsning till vårt kära grannland i öster, Finland. Satsningen de gjorde lyckades – ett nytt nationellt rekord i storformationshoppning är därmed levererat via "Hyvää Suomi", en 80-manna satt i Klatovy, Tjeckien.

Vårt eget rekord från 1998, den så kallade "Storsvensken" behöver utmanas i linje med vår tränings- och tävlingsatsning. I det är Försvarmakten en naturlig samarbetspartner. Under hösten kommer de att kontakta så att vi kan känna av intresset för en gemensam satsning de kommande åren. Jag är övertygad om nyttan både för Försvarmakten och för oss som frivillig försvarsorganisation i ett sådant samarbete.

För att fortsätta resonemanget om vår relation till Försvarmakten som frivillig försvarsorganisation: Under september kommer den största övningen på många år att genomföras, Aurora 17. Det kommer att bli spännande att följa övningen inte minst huruvida de frivilliga försvarsorganisationernas funktion kommer att förtydligas, tränas och utvecklas. Via vår försvarskommitté jobbar vi envetet att närma oss Hemvärnet. Det är min största förhoppning att den situationen löses, när förbundet nu fått förnämliga fallskärmsutrustningar från FMV för uppvisningsverksamhet, försöksverksamhet och klubbarnas medlemmar.

Avslutningsvis, nu väntar snart en givande höst med förbundskonferensen. Den är vår naturliga hållplats och backspegel för att reflektera över hoppssäsongen och våra långsiktiga strävanden som idrottsförbund mot år 2020. Det ska bli väldigt kul att återse klubbledningar från norr till söder och diskutera utformningen av kommande säsong med medlemmarnas bästa i fokus.

Vi står stabilt, vi inspirerar våra övriga vänner inom flygsporten och vi vill skapa ett avtryck i svensk och internationell idrott!

Hoppa säkert och smart, ha en massa skoj, det finns många hoppveckor och helger kvar att visa vägen för våra nya medlemmar!

Peo Humla,
ordförande i SFF



E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

Materiel

I vår serie om förbundets olika kommittéer har vi nu kommit till materielkommittén, som går igenom och godkänner ny utrustning innan den får användas i Sverige. Fallskärmarna ska vara så säkra att hopparna kan lita på att de håller.

Text Johanna Lundeberg

Foto Anders Nyqvist

Hur länge håller egentligen en fallskärmsutrustning och hur säker är den utrustning som finns? Det är några av de frågor som Fallskärmsförbundets materielkommitté kontinuerligt utreder och håller koll på.

"När det handlar om en ny utrustning som inte finns i Sverige sedan tidigare är vår uppgift att säkerställa att den är fullgod och att tillverkaren har gjort de tester som krävs, att de har testats på ett specifikt sätt och protokollförts", berättar Eric Marsh som är ordförande i materielkommittén.

En del utrustning godkänns, annan gör det inte. Men av den utrustning som kommittén gått igenom på senare tid har samtlig blivit godkänd.

"Det går inte att vara en dålig aktör på marknaden för om man inte har kvalitet får man inte sälja. Tillverkarna vet att det finns vissa kriterier, till exempel att en utrustning ska tillverkas av den sorts material som redan finns på marknaden. Man kan inte plötsligt hitta på att man ska tillverka fallskärmar av ett annat material än nylon, utan där vet vi att nylonen klarar en viss belastning även om vi förstås måste se testresultat innan vi kan godkänna utrustningen."

Men det handlar egentligen inte om att utrustningen skulle vara osäker, för i så fall skulle den inte ha kommit in i Sverige, utan kommittén

tittar också på så mycket mer, som hur tillverkaren bedriver sin service och om den är tillräcklig ur flygsäkerhetssynpunkt.

"Samtidigt vet vi att servicekostnader innebär utgifter för hopparna, och det har vi en del heta diskussioner om. Om man har köpt en pryl och tillverkaren säger att den är säker så vill man ju tro att den är det. Ibland handlar det om att testerna inte uppfyller europeiska krav och då kan man förklara för tillverkarna vilka åtgärder de måste göra. Men det är inte alltid genomförbart eftersom de kan vara bundna av bestämmelser i sitt eget hemland."

Sprider info om felaktigheter

Kommittén fångar även upp information från tillverkare som kan ha hittat fel i utrustning som finns på marknaden.

"Det händer att det blir fel i konstruktionen. Vi i materielkommittén har ju inte möjlighet att testa utrustningen men det händer att tillverkare hör av sig och uppmärksammar oss på att de har hittat fel. Då är vår uppgift att se till att informationen överlämnas och sprids i Sverige", berättar Eric Marsh.

Hans eget engagemang i materielkommittén började med ren nyfikenhet, ett driv att ta reda på hur det egentligen fungerar. För vad är det som gör det möjligt att kasta sig ut från flera kilometers höjd och räddas av en bit tyg?

"Vad är det för tyg, vem har tillverkat det och vem har sagt att det ska sys ihop just så här? När man börjar rota i de frågorna får man en annan förståelse för materialet och en trygghet", förklarar Eric som också håller kurser i hur man packar och sköter sin fallskärm.

"Under kurserna vill vi sprida kunskap och se till att hoppare som är nya i sporten får en förståelse för fallskärmen, vad som gör att den håller och vad som kan skada den."

Utrustningens livslängd är satt till 20 år. "Kanske är det en låg gräns, men ingen tillverkare kan garantera att den håller i 30 år" säger Eric Marsh.



Anders G

kommittén

Just nu är Eric ensam ledamot av materielkommittén, bortsett från riksinstruktören Petter Alfsson-Thoor som sitter med i förbundets alla kommittéer, och fler behöver rekryteras.

”Det händer inte så mycket på materielnsida, men det som tar tid och som nu blir lidande eftersom vi är för få i kommittén är det långsiktiga och viktiga arbetet med att upprätthålla en god kunskapsnivå inom kåren. Alla kontrollanter behöver regelbundet träffas och diskutera och dela kunskap”, förklarar Eric.

Det finns i dag ungefär 35 kontrollanter i Sverige, och det är materielkommitténs uppgift att examinera nya och att vartannat år förnya behörighet till de befintliga. En godkänd kontrollant får bland annat laga fallskärmar och packa reservfallskärmar. För att bli kontrollant går man under ett års tid som lärling hos en mer erfaren kontrollant och examineras därefter med praktiska prov.

”Vi vill ha kontrollanter som har ett sunt tänkande när det gäller kvalitet och hantverk. Vår huvuduppgift är att se till att fallskärms hoppare har så bra förutsättningar som möjligt att överleva sina hopp.”

Diskussioner om livslängd

En av de vanligaste frågorna som materielkommittén får är vilken fallskärm man ska köpa.

”Men vi kontrollerar bara om den är tillräckligt hållbar. Det är bättre att gå till dem som säljer fallskärmar. De vet bättre vad som är poppis och vad du ska ha baserat på vad du vill göra.”



Förbunds-kommittéerna

Men visst uppstår även andra diskussioner. En het fråga är till exempel utrustningens livslängd som i dag är satt till 20 år. En del hoppare menar att utrustningen mest har samlat damm i garderoben och att de inte har gjort så många hopp i solen, vilket skulle tala för att utrustningen skulle kunna användas längre än så.

”Fallskärmen är som sagt tillverkad av nylon, och all nylon bryts ner med tiden. Kanske är 20 år en låg gräns, men samtidigt kan ingen tillverkare garantera att den håller i 30 år. Dessutom behöver slitaget på nylon inte synas, och om man inte känner till hela fallskärmens historik

går det inte att avgöra att den håller för kravet”, förklarar Eric.

Även om utrustningen överlag är bättre och mer hållbar i dag än när regeln tillkom så är det ingen garanti för att den håller längre.

”Det görs överlag fler hopp i dag än tidigare och många hoppar i andra miljöer, till exempel i öknen i Dubai, och då exponerar man fallskärmen för mer solljus än för 20 år sen. Visst kan gränsen komma att ändras i framtiden men hittills har vi inte sett någon anledning. Vi är restriktiva i Sverige eftersom vi vill ta hand om våra hoppare och vi försöker att ha en hög säkerhetskultur.”

DEL 2



Eric Marsh, ordförande i materielkommittén.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Ordförande – Peo Humla.

Vice ordförande – Gunilla Sigurd.

Kassör – Stefan Nilsson.

Ledamot – Daniel Ingered.

Ledamot – Paula Zielinski.

Suppleant – Uno Asker.

Suppleant – Jens Grahn.



Revisorer

Revisorer – Leif Carlström och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Valberedning

Ledamöter – Sven Pettersson (sammankallande), Magnus Våge och Kent-Ove Ulander.

Suppleant – Sebastian Berglund.

Representanter i Flygsportförbundet

Ordinarie representant – Narit Pidokrajt.

Suppleant – Penny Robertson-Pearce.

Ledamot valberedning: Lennart Vestbom.

Suppleant valberedning: Andreas Frisk.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelsemedlemmar. För deras ansvarsområden, se ”Kontakta SFF” på sidan 35.



Peo Humla,
ordförande



Gunilla Sigurd,
vice ordförande



Stefan Nilsson,
kassör



Daniel Ingered,
ledamot



Paula Zielinski,
ledamot



Uno Asker,
suppleant



Jens Grahn,
suppleant

Kanslichef och
riksinstruktör



Petter
Alfsson-Thoor

Sve mästersk



Guld för "Echochamber" i FS4, AAA-klassen.

nska apet



Svenska Fallskärmsförbundet stod i år som värd för frifalls-SM som hölls på Johannisbergs flygplats i Västerås i samarbete med Fallskärmsklubben Aros. Framförallt är det tävlingskommitténs ordförande Lena Kaulanen och den tävlingsansvarige i förbundets styrelse, Uno Asker, som gått i spetsen för årets arrangemang.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Ulf Anderzon, Nils Hedström, Lena Kaulanen, Sussie Leal, Liina Väanänen, Elof Wecksell, Camilla Westh

i frifallsgrenarna

Det var inte säkert att det skulle blivit något SM i frifallsgrenar i år eftersom klubbarna på förbundskonferensen i fjol inte direkt slogs om att arrangera årets tävling", säger Lena Kaulanen som berättar att hon och Uno Asker bestämde sig för att ta tag i det, och på så sätt blev det ett förbundsarrangemang i år.

Lena säger: "Såklart har vi försökt sprida uppdragen och fått hjälp av andra i styrelsen och TK men även av domarkåren och kansliet."

"Det är ju ett ganska gediget arbete och många timmar som behövs läggas ner för att ett SM ska bli av och såklart hade vi önskat att det hade funnits resurser att "bre på" ännu lite mer", säger Lena. "Inställningen var att vi skulle göra så bra som möjligt, försöka dela upp arbetet och så fick det bli som det blev. Huvudsaken att det blev ett SM."

Mycket beröm från deltagarna

Det blev ett bra SM och organisationen fick mycket beröm trots att vädret var lite lurigt under första dagen. Endast två omgångar kunde genomföras, mycket tack vare skickligt hopplederi från Robbin Havasi. Dag två bjöd på strålände väder, och ytterligare fyra omgångar genomfördes. Totalt blev det sex omgångar i alla grenar och 480 hopp gjordes totalt.

Mikael Kaulanen, med i tävlingsjuryn och som dessutom hade ansvaret som ställföreträdande riksinstruktör under dennes semester, säger: "Det hade såklart

varit bättre att genomföra tävlingen under tre dagar för större chans att genomföra alla tio omgångar i FS och VFS".

Men det finns delade åsikter i frågan, många tycker att två dagar räcker gott.

Uno Asker som var tävlingschef under SM skötte detta med bravur. Framför allt uppskattades den tydliga informationen inför och under tävlingen.

Tre grenar och fem klasser

Endast FS4, VFS och speed var representerat på årets frifalls-SM. Förhoppningen



Fallout, segrare i FS4-grenens A-klass.

Elof Wecksell



Segrana i VFS. Kwansta Kwattro.

Ulf Anderzon

Forts. på sidan 10



Glada debutanter i FS4, klass A. Britt-Maries brudar och Ulf 48.

Camilla Westh



Team C4 med coachen Joey Jones.

Camilla Westh



Glädje i laget T3.

Camilla Westh

► Forts. från sidan 9

om att friflygarlag skulle delta i år var stor men för Lova Bannister och hennes tre domaraspiranter i friflygning blev det alltså inga tävlingshopp som de kunde övningsdöma. Istället höll Lova en fjorton timmars utbildning för aspiranterna där de gick igenom regler och övningsdömde internationella hopp som finns tillgängligt på nätet.

I övriga grenar dömde Zeljko Tanasovic, Pia Berggren, Percy Kristersson, Oscar Cottrell och Gunnar Söderqvist. Det gick undan med bedömningarna som kunde visas på TV-skärmen i klubbstugan strax efter varje genomfört hopp.

Nya och gamla lag

Lite tillväxt hade det blivit i singel-A-klassen i FS4 där inte mindre än tre nya lag gjorde entré. Göteborgslaget Circus Cirrus startade säsongen med SM i tunneln och nu var det dags för utomhus för första gången. Victoria Alasuutari säger: "Vårt mål var att slå Blyknektarna från Stockholms Fallskärmsklubb vilket vi också glädjande lyckades med."

Med 10,7 poäng i snitt knep Victorias lag silverplatsen före bronsmedaljörerna från Stockholmsklubben.

Hemmalaget Fallout, som tidigare gick under namnet Falling Cheetahs, behöll ledningen genom hela tävlingen och hamnade slutligen överst på pallen med sina 12,5 poäng i snitt. Enda manliga hopparen i laget, Martin Hovmöller, säger: "Målet var att ta guldmedalj och minst 10 poäng i snitt."

Aros-laget "Britt-Maries brudar och Ulf 48" gjorde en bra insats i sin tävlingsdebut och var det tredje nya laget i A-klassen i år.

Skånederby

Två skånelag från i fjol tog steget upp i dubbel-A-klassen men eftersom lojaliteten är stor mot hemmaklubben SFK så ville inget av lagen byta klubbtrillhörighet inför SM. Det gjorde att ingen tävling kunde utlysas i AA-klassen, eftersom lagen måste representera minst två olika klubbar enligt Riksidrottsförbundets regler.

Kämpaglöden var ändå stor hos familjelaget Cumulunimbus bestående av syskonparet Johanna och Josefin Englund tillsammans med systern Hanna Hillevi och Kajsa-Stina Gustafsson.

"Eftersom vi dessutom är kusiner är vi som en enda stor familj" berättar Johanna som är äldst i laget och tillägger:

"Vi har god syskonsämja och det är väldigt ovanligt att vi blir osams." De har tävlat sedan 2015 och Marcus Jennby har varit deras kameraman från start.

"Seth Ericson har varit vår coach sedan vi började och han är på plats för att hjälpa oss under SM. Han har haft en stor roll i lagets utveckling."



Lina Vidanén

Cumulunimbus var nöjda med sin insats och slutade på en andraplats efter sina lite mer erfarna klubbkamrater i laget Kwansta Synchro som vann över syskonen med 9,17 i snitt.

Damrekord

I trippel-A-klassen i FS4 satte landslaget i öppna klassen för damer, Meija, rekord i den andra omgången. Det blev 24 poäng och de slog därmed rekordet i damklassen från 2010 med fyra poäng. Glädjen var stor och ännu gladare blev de över bronsplatsen.

Lukas Hellström gjorde lyckad debut i speed.



Camilla Westh

Det var inte helt otippat att det vinnande laget från SM i tunneln, Echochamber, även skulle ta guld på SM utomhus. Men det som var extra roligt var att snittet låg på 20 poäng efter sex genomförda omgångar vilket var ett ovanligt bra resultat. Dessutom avslöjade Ulf Liljenbäck i laget, något rörd, att han tävlat i många, många år och tagit massor med brons och silvermedaljer men att han nu äntligen fick ta en guldmedalj.

Årets överraskning var nog annars Team C4 som efter målmedveten satsning det senaste året och med två nya lagkamrater förbättrade fjolårets snitt med nästan fem poäng och därmed blev silvermedaljörer. Laget tackar sin coach Joey Jones som tränat dem både i tunnel och utomhus under en längre tid, vilket helt klart gett resultat. Närmast för C4 står deltagande i världscupen i Tyskland om två veckor.

Laget Aurora gör dem sällskap, trots att de inte riktigt nådde upp till sin målsättning den här gången. Åsah Helenius som ingått i laget sedan starten säger: "Vi var sega i de första hoppen och kom inte riktigt igång förrän mot slutet av tävlingen. Men till världscupen tar vi nya tag och vi ser bara möjlighet till förbättring."

Fler nya deltagare

Förutom tunnlaget Edge från Stockholms Fallskärmsklubb som ställde upp i trippel-A-klassen för första gången så blev även en ny speedhoppare anmäld i sista stund.



Lukas Hellström kommer ursprungligen från Fallskärmsklubben Dala där han började hoppa 2009. Han hoppar till vardags i Fallskärmsklubben Aros, mestadels med att filma tandem, och tävlade senast i friflygningens intermediateklass 2011. Efter deltagande på ett Team Playground-läger i speed skydiving i Orsa strax före SM, beslöts det i sista stund att han skulle få vara med på SM. Lennart Vestbom som arrangerade TPG-läget tyckte att Lukas var så lovande att klubben Fallskärms Gefle CREW Club ville möjliggöra för Lukas att delta. Han gjorde bra ifrån sig med två hopp över 400 kilometer i timmen och slutsnittet efter sex omgångar blev 398,83 km/h vilket var ett mycket bra resultat för en speeddebutant.

"Jag har inte bestämt inför nästa år ännu, men jag tränar gärna vidare och

Forts. på sidan 12

VFS-laget Kwansta
Kvattro i luften.

Damlaget Meija
på rullplattan.



Lena Kaulanen



Besvärligt hoppvädret första dagen. Pilot Pelle Scherdin, controller Nicklas Jansson och hoppledare Robbin Havasi slår sina kloka huvuden ihop.

Camilla Wiesch

Team Aurora gör "high five".



Camilla Wiesch

Syskonlaget "Cumulonimbus".



Camilla Wiesch

► Forts. från sidan 11

om jag har möjlighet deltar jag gärna även på SM 2018", säger Lukas.

Förbundet som satsar på att skapa intresse för tävling genom bland annat Team Playground-projektet kunde inte vara mer nöjda. Penny Robertson-Pearce som jobbar på förbundets kansli och tillsammans med Petter Alfsson-Thoor tagit fram årets koncept av TPG skrattar och säger: "Det här är precis vad TPG handlar om. Delta på ett TPG-läger och sedan raka vägen till SM."

För årets bästa rookie på SM fick därför Lukas motta ett särskilt symboliskt hederspris.

Raimer tog som väntat guld

Henrik Raimer som är regerande världsmästare och världsrekordhållare vann inte helt överraskande SM i speed. På silverplats slutade klubbkamraten Daniel Hagström som också tävlar för Stockholms Fallskärmklubb. Daniel Eftodi från Fallskärmklubben SYD snittade personbästa och tog därmed brons.

Det var heller ingen överraskning att VFS-grenen – vertical formation skydiving – vanns av landslaget Kwansta Kwattro. Laget som tävlar för Skånes Fallskärmklubb har gjort en rejäl satsning sista året. Detta visade sig inte minst eftersom snittet mer än fördubblades jämfört med förra året. Vikings och Unicorns United var relativt jämna men omgång fem avgjorde nog tävlingen om silver då Vikings fick till ett riktigt bra hopp.

Fler rekord och härlig stämning

Kwansta Kwattro slog till med 16 poäng redan i första hoppet och satte därmed rekord i VFS på svenska tävlingar. "Lottningen på det hoppet passade oss perfekt och vi fick en riktig drömstart på tävlingen" säger Adrian Cederholm nöjt.

Många hade hoppats på att hinna genomföra alla tio omgångarna, men tyvärr är det ju oftast vädret som ställer till det. Och med tanke på första dagens förutsättningar blev ändå mer än hälften av omgångarna gjorda. Stämningen var på topp och Mikael Söderbergs goda mat satte lite extra knorr på tillvaron. Domare, funktionärer och tävlande var som helhet mycket nöjda med tävlingen.

Det enda många önskar är att det skulle arrangeras fler tävlingar i Sverige varje år. Det blir långt till nästa tävling för de som inte är landslag. Och för de som vill ta revansch blir det lång väntan innan den möjligheten ges.

Lena Kaulanen avslutar med att säga: "Det vore så roligt om alla klubbar i Sverige kunde hjälpas åt och samarbeta så att vi får till fler och bra tävlingar. Förbundet och TK är mer än villiga att stötta de klubbar som vill arrangera." ■



Resultat, svenska mästerskapen i frifallsgrenar 2017

FS4, klass AAA

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt	snitt
1. Echochamber, SF	17	31	18	17	17	20	-	-	-	-	120	20,0
2. Team C4, FKA	13	23	15	14	13	14	-	-	-	-	92	15,3
3. Meija, SF	13	24	14	12	11	13	-	-	-	-	87	14,5
4. Aurora, LFK	10	22	12	12	12	14	-	-	-	-	82	13,7
5. Edge, SF	12	18	11	10	14	16	-	-	-	-	81	13,5



Prisutdelning i FS4, AAA-klassen.

FS4, klass A

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt	snitt
1. Fallout, FKA	13	12	9	9	16	16	-	-	-	-	75	12,5
2. Circus Cirrus, FKCG	10	10	8	8	13	15	-	-	-	-	64	10,7
3. Blyknektarna, SF	9	8	4	5	7	12	-	-	-	-	45	7,5
4. T3, UFK	6	7	6	5	8	10	-	-	-	-	42	7,0
5. BMBU 48, FKA	5	5	5	4	7	6	-	-	-	-	32	5,3



Prisutdelning i FS4, A-klassen.

FS4, klass AA

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt	snitt
1. Kwansta Synchro, SFK	6	10	12	7	11	9	-	-	-	-	55	9,17
2. Cumulunimbus, SFK	5	8	9	7	9	8	-	-	-	-	46	7,67



Kwansta Synchro går igenom ett av tävlingshoppnen med coachen Seth Ericson.

Vertikal formationshoppning, VFS

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt	snitt
1. Kwansta Kwattro, SFK	16	6	10	6	13	8	-	-	-	-	59	9,83
2. Team Vikings, SF	5	5	2	2	8	3	-	-	-	-	25	4,17
3. Unicorns United, SF	6	3	3	2	5	3	-	-	-	-	22	3,67



Segramna i VFS. Kwansta Kwattro.

Speed skydiving

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	totalt	snitt
1. Henrik Raimer, SF	0	494,34	515,58	511,75	473,12	476,05	-	-	1997,72	499,43
2. Daniel Hagström, SF	441,12	0	0	449,05	459,67	445,21	-	-	1795,05	448,76
3. Daniel Eftodi, FSK Syd	389,23	397,37	419,38	434,85	418,47	433,12	-	-	1705,82	426,46
4. Henrik Andersson, ÖFSK	388,17	428,29	383,16	421,22	390,60	409,86	-	-	1649,97	412,49
5. Lukas Hellström, FGCC	377,46	401,74	382,94	406,65	404,00	309,09	-	-	1595,33	398,83



Inte helt otippat vann regerande världsmästaren och världsrekordhållaren, Henrik Raimer, guld i speed skydiving.



ATT FLYGA vingdräkt

Med en vingdräkt sänker du fallhastigheten och ökar framåtfarten. De senaste åren har en ny typ av mer utmanande flygning utvecklats, som lockar tillbaka basehoppare till flygplanen. För den som är sugen på att testa denna fartfyllda disciplin finns det en hel del att tänka på.

Text **Anna Oscarson**

Foto **Mikael Söderberg, Adrian Lifa**

På engelska heter fenomenet wingsuit, och även om det är ett ord som också används på svenska hoppfält kommer vi i denna artikel att skriva vingdräkt och vingoverall.

De första vingoverallerna började användas på 90-talet. Sedan dess har utvecklingen tagit stora kliv framåt. Popu-

lariteten har i Sverige gått lite upp och ner. Nu verkar den vara på uppåtgående. René Bacchus är medlem i Stockholms fallskärmsklubb och han har hoppat vingoverall i några år:

”Det finns många olika sätt att göra saker på men det här är sätt som jag tycker fungerar för mig”, säger han.

Eftersom vingdräkten har extra mycket tyg skapar det turbulens bakom hopparen. Den som hoppar med vingdräkt behöver därmed en förlängd pilotlina och en större pilot än annars.

Vingoverallhopparen bör också välja en större huvudfallskärm som öppnar rakt och stabilt. En större skärm kommer dels att ha längre linor som gör att den hamnar längre från hopparens turbulens, dels bli den lättare att hantera vid till exempel en snodd.

”Jag har gjort alla fel själv. När jag började hoppa vingoverall hade jag en 79:a. Det var dumt.”

Ny utbildningsplan

För ett antal år sedan stod det skrivet i SBF (Svenska Bestämmelser Fallskärmsverksamhet) att nybörjaren som ville lära sig flyga vingoverall skulle börja med en tvådelad variant. Den regeln har förändrats vartefter vingoverallerna har utvecklats och i dag finns moderna overaller som är lämpliga för nybörjaren.

Utbildnings- och säkerhetskommittén, USK, har i samarbete med Richard Lidström tagit fram en utbildningsplan som den som vill flyga vingoverall ska genomgå.

”Vi i USK har bollat med Richard. Han har varit mest drivande när det gäller



Foto: Mikael Sjoberg

Ludvig Åkeson, Tomas Sevén och Martin Libelt flyger över Kosterbarna. Under 2011 och 2012 genomfördes ett vingoveralläger i Näsinge som avslutades med inhoppsparade på Koster.



Linda Lindqvist

de nya reglerna och hans arbete förtjänar att lyftas fram”, säger Åsah Helenius.

Richard omkom tragiskt i en baseolycka i Italien i maj.

I de nya riktlinjerna indelas vingoverallshoppare i tre kategorier: beginner, intermediate och advanced. Beginner har 0-50 hopp med vingoverall, intermediate 51-200 vingoverallhopp och advanced över 200, där 100 av dem är med en overall i intermediatekategorin.

Den som har C-licens och minst 300 loggade fallskärmschopp kan genomgå vingoverallutbildningen. Utbildningen hålls av någon som själv uppnått nivån advanced och har utsetts av klubbens chefsinstruktör.

Hur utbildningen ska gå till och vad den ska innehålla finns ingående beskrivet i den senaste versionen av SBF som du hittar på Svenska Fallskärmsförbundets hemsida: sff.se under fliken ”Fakta för hoppare”.

Kompendium kompletterar

Niklas Larsson är också en erfaren vingoverallflygare. Han har när den här artikeln skrivs 216 vingoverallhopp och är vingoverallscoach i FK Aros. Tillsammans

med Martin Hovmöller och Henrik Larsson tog han under senhösten fram ett kompendium som är tänkt att användas tillsammans med de nya riktlinjerna i SBF när nya vingoverallshoppare ska utbildas.

”Guiden kan användas var som helst och vi delar gärna med oss av den till andra klubbar om intresse finns. Den kan behöva modifieras lite efter eventuella lokala regler men tanken är att den ska fungera för att hjälpa coachen och standardisera utbildningen av vingoverallshoppare”, säger Niklas.

Storleken spelar roll

Vilken typ av vingoverall som passar nybörjaren framgår av tillverkarnas rekommendationer.

Det är enligt René inte bara storleken som avgör hur lätt en overall är att flyga. En större overall ger mer prestanda men blir samtidigt mindre förlåtande om man flyger den dåligt eller gör någon abrupt rörelse. Det är alltså tvärt emot hur det är med fallskärmen, där de mindre erfarna rekommenderas större skärmstorlekar.

”Man får räkna med att man kan hamna i spinn och det är såklart bra att ha övat på att häva och undvika spinn i

Små vingoveraller, från vänster: Adrian Lifa (Phoenix Fly, Phantom3), Martin Hovmöller (Intrudair, Piranha2), Henrik Larsson (PF, Phantom3), Niklas Larsson (likadan).

Större vingoveraller, från vänster: Henrik Larsson (PF, Hunter), Niklas Larsson (likadan), Martin Hovmöller (Squirrel, Freak2).

Forts. på sidan 16 ➤

del 1

Adrian Lifa



► Forts. från sidan 15

en mindre overall. Att i hög fart i en stor overall hamna i spinn kan vara rätt stressande, framför allt om det skulle ske nära draghöjd”, säger han.

Om hopparen som flyger en liten nybörjardräkt skulle få spinn rekommenderar Niklas att man lägger armarna mot bröstet eller låren samt håller ihop benen, håller upp huvudet och svankar järnet.

”Till slut slutar man spinna och tumla omkring och faller som en maghoppare. Gå då tillbaka till flygposition för att börja röra dig horisontellt igen. Den tekniken har hjälpt mig ur två-tre rejält allvarliga flatspinnar och att jag i tid kunnat häva flera annalkande sådana.”

Ett tips vissa ger är ”canon ball” (kanonkulan) men den metoden är inget Niklas rekommenderar.

Med större dräkter än nybörjardräkten – enligt svenska mått någonstans mellan intermediate och advanced – räcker det inte att dra in armar och svanka. Det finns fortfarande för mycket tyg ute som tar vind och då brukar man prata om att man måste slunga sig ur spinnen – liksom dra in armar och ben och pusha sig i någon riktning, i regel dyka mot marken – för att avbryta flatspinnen.

”Jag har dock aldrig fått flatspinn i min större dräkt (som klassas mot advanced enligt svenska mått, en PF Hunter). Den är så stabil så den tenderar inte att få spinn.”

Anledningen till att man får flatspinn är för att man stallat vingen, precis som

en fallskärm, och att man därmed blir instabil i sin flygställning.

Låt säga att man gör en misslyckad manöver eller bromsar ned sin framåtfart för mycket. Vingen slutar då flyga som tänkt och något tar mer vind än annat. Ofta är det benvingen som tar över mot överkroppen och man kan hamna antingen på rygg eller mage i en spinn. Det kan också resultera i att man slungas i alla ledder där man snart inte vet vad som är upp eller ned i en accelererande spinn.

Riskfylld exit

Uthoppet är en kritisk del av hoppet med vingdräkt. Eftersom dräkten fångar mycket luft finns det risk att hopparen åker rakt bak i flygplanets stabbe direkt efter exit. Hopparen riskerar att skada sig allvarligt eller till och med dö och planet kan få allvarliga skador.

”Det finns många åsikter hur en exit bäst ska göras. Jag tycker att det är bäst att sikta snett nedåt framåt med huvudet och axlarna. Då kan jag börja flyga ganska direkt utanför dörren.”

En annan variant är att kollapsa armingarna och göra sig liten (så kallad köttbulleexit). Då kommer hopparen bort från planet men tappar tid innan själva flygningen kan komma igång, anser René.

Det är viktigt med headingkontroll under själva exiten och är det flera som hoppar av samtidigt behöver alla ha bra headingkontroll så att man undviker att skära in i någon annans bana. För en ny

vingoverallhoppare är det bra att ha med sig en mer erfaren som referens.

Niklas brukar variera sina exitar, ibland står han inne i planet och ibland utanför. När han har sin stora vingoverall när han inte stängerna som man håller i sig i flygplanet så då blir det en inneexit.

”Om dräkten tillåter kan man stå helt ute med sidan åt vinden. I FK Aros flygplan, en Cessna 208, brukar vi ha en på kamerasteget och tre i dörren, resten av gruppen står inne.”

Platt kropp effektivt

Att flyga vingoverall liknar att tracka. För att lättare vara stabil i början rekommenderar René en mjuk svank med huvudet något upplyft och bröstet lite framskjutet. Det är inte den mest effektiva flygtekniken men steg för steg kan sedan kroppen formas i en mer aggressiv flygstil där kroppen är platt från huvudet till tårna och från arm till arm.

Den senare varianten ger mer fart och mer lyft men i det läget är det också lättare att hamna i spinn.

Hur ska då en spinn hävas? René tycker att det enklaste sättet är att dyka sig ur den. Att svanka sig ur kan vara svårt med en stor overall, med en mindre kan en svank och att hålla ihop arm- och benvingarna vara en rekommenderad metod. Värt att poängtera är att alla svåra övningar som ska genomföras i hoppet inte bör göras för nära draghöjd.

Förr flög vingoverallhoppare på ett sätt där de ville stanna uppe i luften så länge som möjligt men René berättar att det är en typ av flygning som de flesta inte strävar efter längre.

”Inom basehoppning där vingoverall är vanligt blir det farligt att flyga så nära ställpunkten”, säger han.

Berg- och dalbana lockar

Många vingoverallhoppare använder sig av GPS där glidtal och hastighet registreras. Det finns till och med coacher som erbjuder coaching via nätet med hjälp av dessa uppgifter. Det kan vara till hjälp att analysera om en förändring i kroppsposition, som exempelvis att trycka fram axlarna, ger något utslag.

Att flyga i grupp är också populärt hos de mer erfarna vingoverallhopparna. En allt mer utmanande typ av flygning har utvecklats. Den innehåller transitions, flygning i olika hastighet, rollar och volter. Genom att ta fart och sedan flyga uppåt går det att skapa nollgravitations-effekt.

”Det går att göra mycket. Flygningen kan bli som en berg- och dalbana. Och det här har gjort att basehoppare börjar dra sig tillbaka till hoppning från flygplan”, säger René. ■

Tomas Sevén över Koster i norra Bohuslän.



SM i precision

Text Kajsa-Stina Gustafsson

Foto My Alpfors, Narit Pidokrajt

Årets SM i precision arrangerades på Skånes Fallskärmklubb utanför Kristianstad. Samtidigt arrangerades distriktsmästerskapen i FS2 och FS4 för södra distriktet.



**Nya tävlingschefer,
rutinerade tävlande**

Bilden – segraren individuellt, Magnus Falk, två centimeter från dead center.

För tävlingscheferna Julia Englund och Corazon Ottvall var det första gången de arrangerade ett SM:

”Utmaningarna har varit många men det har varit otroligt lärorikt och man utvecklas jättemycket”, säger Julia. ”Vi är glada att vädret var med oss, den senaste tävlingen vi organiserade fick avgöras på rullbrädor”, fortsätter hon.

I årets SM deltog 15 personer från Sverige, Danmark och Tyskland. SFK stoltserade med tre deltagare: Mikael Alpfors, Per Thonning och Holger Schmidt som tävlade tillsammans i laget Skånes Bästa. Tyvärr hade de inte möjlighet att träna så mycket eftersom de drabbats av en del skador under säsongen. Överlag var SM-deltagarna ett rutinerat gäng, en del har varit i sporten över 50 år.

Effektiv tävlingsledning

Tävlingen kunde inledas direkt på lördagsmorgonen. Nervösa DM-deltagare fick hjälp till att kasta streamer, något som annars inte tillhör vanligheterna. Sedan var tävlingen igång.

Under förmiddagen användes Skåneklubbens Cessna 206 men under efter-

middagen gjordes hoppen ur deras snabba Turbo Beaver.

Både tävlingsledning och manifest var effektiva. Det i kombination med att vädret äntligen var på vår sida gjorde att hela åtta tävlingsomgångar hanns med under lördagen. Vinden ställde dock till det emellanåt vilket betydde omhopp för flera av deltagarna.

Magnus Falk tog snabbt ledningen med flera ettor, en nolla och som mest tre centimeter. Med det säkrade han en ledning som han behöll ända till slutet. I övrigt var tävlingen jämn och flera hoppare slogs om de resterande pallplatserna.

Under söndagen var vädret desto sämre med regn, moln och blåst. Några deltagare behövde omhopp på sina sista tävlingshopp, vilket inte hanns med och den tionde tävlingsrundan ströks därför helt.

Två guld till Falk

Magnus Falk vann den individuella tävlingen. Tvåa kom Anders Carlsson och trea blev Jonas Wallberg.

Stockholms Fallskärmklubb knep guldet i lagprecision genom Magnus Falk, Narit Pidokrajt och Jonas Wallberg. Silvret hamnade hos Anders Carlsson, Tony Månsson och Tommy Ekdahl från Linköpings fallskärmklubb, medan bronset togs hem av ett mixat lag bestående av Bo Pettersson från FGCC, danske Martin Bergh och Gerda-Marie Klostermann-Grace från Tyskland.

Efter ett obligatoriskt streamerkast hölls prisutdelningen under söndagseftermiddagen och årets svenska mästerskap i precision var därmed avslutat.

SM i precision 2017, resultat

Individuell precision

Placering, namn, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	9	totalt
1. Magnus Falk, SF	1	2	1	0	1	2	2	1	3	13
2. Anders Carlsson, LFK	4	7	3	2	1	2	3	0	3	25
3. Martin Bergh, Danmark	1	16	4	1	1	0	3	2	1	29
4. Jonas Wallberg, SF	1	4	3	16	3	1	0	1	1	30
5. Michael Alpfors, SFK	3	2	5	1	16	1	4	0	3	35
6. Erling Bøgh, Danmark	5	4	5	8	8	2	7	2	7	48
7. Tony Månsson, LFK	14	4	8	5	1	6	6	3	4	51
8. Narit Pidokrajt, SF	4	4	16	6	3	3	4	16	4	60
9. GM Klostermann, Tyskland	4	6	9	16	2	3	2	3	13	63
10. Bo Pettersson, FGCC	7	16	4	0	4	4	10	16	10	71
11. Tommy Ekdahl, LFK	16	11	1	16	3	4	9	3	14	77
12. Holger Schmidt, SFK	4	1	2	16	16	10	16	16	2	83
13. André Bøgh, Danmark	16	11	16	16	2	16	16	16	2	111
14. Per Thonning, SFK	6	16	16	16	16	6	16	16	16	124
15. Susse Bøgh, Danmark	16	16	16	16	16	16	16	16	16	144

Lagprecision

Placering, lag, klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	totalt
1. SF, Stockholms FK	6	10	20	22	7	6	6	18	95
2. LFK, Linköpings FK	34	22	12	23	5	12	18	6	132
3. Mixlag	17	38	17	17	7	7	15	21	139
4. Skånes Bästa, Skånes FK	13	19	23	33	48	17	36	32	221
5. The Pirates, Danmark	37	31	37	40	26	34	39	34	278



Individuell precision – fr.v. Carlsson, Falk, Wallberg.



Alla deltagare på SM i precision 2017. Hunden utom tävlan. Foto: Narit Pidokrajt

Boogiesommaren

Sommaren är fallskärmshoppningens högsäsong. Och med den alla härliga boogien runt om i landet. En del åker på boogie för att lära känna nya hoppare och hoppa så mycket de orkar.

Andra åker för gemenskapen, det sköna hånget och för de lite extraordinära hoppen som flera boogien bjuder på. Strandlandningar, och midnattshoppning för att nämna något.

Och en del åker på boogie för alla partyn, under långa sommarkvällar... med alla vänner. Hur som helst, fallskärmsboogiet, är vår sports alldeles egna sommarfestival!

Tylösand

Åttamanna hybrid över Halmstad. Ett av många minnesvärda hopp som gjordes under Tylöboogiet. På mage Monica Stjerna, Jonas Gyllenpanzar Stjerna, Jackie Samuelsson och Nils van der Poel. Stående Sebastian Berglund, Andréas Ekström, Paula Liljegren och Arthur Kransengren Buracki.



Stefan Flink

Tylösand och Halmstad bjöd på vackra vyer för alla som gästade Tylöboogiet.



Viktor Engberg

Monica Stjerna



Aroshoppare, förväntansfulla inför dagens strandlandning. Aros flygplan gästade Halmstadsklubben eftersom det var raggartäff i Västerås.

Micael Söderberg



På Tylöboogiet var strandlandningar på kvällen förstås en daglig företeelse. På bilden Darcy King från Nya Zealand.



Ett boogie utan brasa är inget boogie. Brasan brinner lika fint i Halmstad som på alla andra fallskärmklubbar.

Monica Stjerna

Mohed



Sofia Lindroth

Efter att hoppringen var över på midsommaraf-
ton samlades de flesta på faltet för att äta tradi-
tionell midsommartallrik tillsammans. Liksom för-
ra året i picknick-version.



Sara Josefsson

Maskerad brukar vara ett klassiskt inslag på midsommar i Mohed. I år var
det ingen officiell tävling utlyst men Olivia Strömberg, Dag Andrén, Maria
Forsberg och Beatrice Eriksson i sina teletubbiesdräkter vann tveklöst.

Inget midsommarboogie i Mohed
utan en brinnande orgel, det är
ett som är säkert. Det här året
blev det extra fart med Åke
Malmgrens morotskanon.



Sofia Lindroth

För andra året i rad ordnades boogie i Mohed på midsommar. Med
besökare från de flesta klubbar i Sverige och gästhoppare från Tysk-
land, Nederländerna och Finland blev årets boogie åter en stor succé.



Ole Hansson



Bänkås



Martin Asbrom

När män blir sig själva för en stund. Barhäng efter härlig hoppdag i Bänkås.



Ole Hansson

Härlig strandlandning under Bankåsveckan. "beachboys & girls".



Martin Asbrom

Inlånade Bavern från Skåne möjliggjorde extra många hopp på årets Family week i Bänkås.

William Wirhed



Trötta Dalaelever, Tove Ågren och Patrick Accord, vilar på packmattan.



Henrik Van Velthoven

William Wirhed innan landning efter sitt sista utbildningshopp före A-cert.

Sigge Klintman tar en paus på T:et i Orsa.

William Wirhed



Hoppmästare David Forsman kollar elevlandningar tillsammans med Richard Hansson.



William Wirhed



Fallskärmslycka. Thomas "Tummen" Biehl efter hopp. I solnedgången. I Orsa.

William Wirhed

4yra 4rågor

I mötet med några av Sveriges hoppare ställde vi fyra frågor:

1. Varför började du hoppa fallskärm?
2. Hur nervös var du i början? När kände du att nervositeten började minska? Hur hanterar du den i dag?



Namn: Julia Englund.

Klubb: Skånes fallskärmsklubb.

Började hoppa: 2011.

Yrke: Lärare.

Ålder: 34 år.

Utrustning: Spectre 170.

Antal hopp: Cirka 160.

1. Jag hade aldrig funderat på att hoppa fallskärm, men så anmälde sig en av mina systrar till en kurs, och ganska snabbt hängde nästan hela min familj på, både min andra syster, våra båda kusiner och min mamma. Jag hade dessutom en kompis som var jättesugen så vi gick kursen tillsammans.

2. I början var jag jättenervös. Det var en blandning av att vara livrädd och att ha prestationsångest samtidigt. Rädslan satt i ganska länge. Det tog i alla fall 50 hopp innan jag tyckte att det var mer roligt än hemskt att hoppa fallskärm. I dag blir jag mest nervös om jag ska göra någonting nytt, som hoppa från ett nytt flygplan eller på ett nytt hoppfält.

3. Jag hoppar mest formationshoppning, gärna med någon spexig exit. Eftersom jag inte har sådär supermånga hopp tycker jag fortfarande att det mesta är roligt.

4. Just nu har jag inte precis några jätteseriösa mål med min hoppning. Jag har haft fullt upp med massa jobb och pluggande så jag har låtit hoppningen vara mest bara prestigelös och rolig. Jag har dock planer på att någon gång hoppa på Island eftersom där är så vackert. Där finns en klubb och mitt i sommaren har de midnattshoppning – det är ljusst dygnet runt.



Namn: Victoria Smårs.

Klubb: FK Dala i år, tidigare Stocholmsklubben.

Började hoppa: 2007.

Yrke: Landskapsarkitekt.

Ålder: 28 år.

Utrustning: Wings-rigg med Spectre 135.

Antal hopp: 450.

1. Jag var med när en vän hoppade tandem, därefter beslutade jag att jag också skulle prova, önskade mig ett tandem men det blev att jag fick kursen i födelsedagspresent av mina föräldrar. Sedan var jag fast.

2. Första hoppet var jag så nervös att jag knappt kommer ihåg uthoppet eller hur det kändes fram tills fallskärmen var helt utvecklad. Jag gick konventionella kursen så uthoppet var från 1000 meter. Kommer väl inte riktigt ihåg när nervositeten började släppa men skulle väl säga att den började minska när man var färdig med kursen, under tiden var man ju nervös över de olika delarna man skulle klara av. Årsförsta är ju alltid lite nervöst, men genom att man har koll på utrustning och rutiner på hoppfälten så är man inte lika nervös längre.

3. Friflygning, det var det jag fastnade för redan från början, trackhopp är också roligt, högdrag är härligt det med när man kan flyga längs molnkanterna.

4. Förbättra mina friflygar-kunskaper är ett ständigt mål. Har inte hunnit med något ballonghopp ännu, det är något som står på min att göra-lista.



Namn: Mattias Myrsell.

Klubb: FK Cirrus Göteborg.

Började hoppa: juli 2015.

Yrke: Lastbilschaufför.

Ålder: 32 år.

Utrustning: Mirage G3-rigg med en Spectre 170.

Antal hopp: 410.

1. Jag kände att ville pröva något nytt i livet och hade sett mycket filmer på Youtube tillsammans med mina vänner på folk som hoppade base, och så bestämde mig bara för att jag måste testa det där med fallskärmsshopping. Så jag tog reda på var närmaste fallskärmsklubb fanns och bokade mig direkt på en kurs utan att ha provat tandem innan.

2. Nervositeten kom först när det var dags att hoppa ur planet, för det är ju inte normalt att hoppa ur ett fungerande plan, eller hur? Men just den nervositeten försvann ganska fort efter ett par hopp när jag kände att jag har ju kontrollen själv och detta var ju inte så farligt. Nervositeten att det ska ske något med planet på väg upp den första biten innan det är säkert att hoppa ut var nog det som tog lite fler hopp innan den försvann. Men nu känner jag mig ganska säker på all utrustning så jag är inte så nervös längre. Nu är det bara att ha skoj med vännerna i luften och göra ett säkert hopp som är i tankarna när jag sätter mig i planet och det är nog det och att jag är säker på utrustningen som gör att jag inte är nervös längre.

3. Det jag brinner för mest är att flyga wingsuit. Det är sjukt kul och frifallstiden blir så mycket längre med vännerna. Så det har ju blivit en del track/vinkel-flygning på vägen för att nå det målet. Men sen så är friflygning också sjukt kul så det har blivit en del av det också och mer kommer det att bli. Det är nog bara magflygning jag inte direkt har fattat tycke för.

4. Målet med min hoppning och anledningen till att jag började hoppa var att pröva på att flyga proximity och efter en resa jag gjorde för ett par år sedan i Himalaya så har jag stor lust att åka tillbaka dit om ett par år och flyga i bergen där. Det hade också varit kul att resa utanför atmosfären och göra ett wingsuithopp därifrån men den drömmen är nog lite mer långt borta än att flyga i Himalaya. Men vad hade man varit utan sina drömmar och mål? Ganska tråkig eller hur?

4yra 4rågor



Namn: Maria Sukhova.

Klubb: Umeå FK.

Började hoppa: 2014.

Yrke: Statistiker, civilekonom.

Ålder: 31 år.

Utrustning: Javelinrigg med en Pulse 170.

Antal hopp: 210.

1. Redan som barn drömde jag om att göra åtminstone ett hopp. När jag pluggade på universitetet var det en klasskompis som visade en film på sitt tandemhopp. Då hade jag själv inte råd. Lite senare insåg jag att det var mer hopp för pengarna att gå en kurs. Egentligen hade jag inga planer på att bli hoppare utan det var bara en sak att checka av på listan. Nu har jag inga planer på att lägga av med hoppningen utan har framåtriktade planer.

2. Jag skulle nog säga att jag var normalnervös. Mest rädd var jag för skärmflygningen, men efter några hopp insåg jag att den gick att flyga. Jag tycker att nervositeten går i vågor, jag bröt fotleden vid en landning och efter det var det jobbigt ett tag. Ett stort mentalt stöd från hela klubben hjälpte mycket. Jag gillar inte att hoppa när det är vindstilla eller turbulent.

3. Jag gillar alla sorters FS-flygning, exempelvis FS2 och FS4. Min ambition är att göra utvecklande, kvalitativ hoppning där varje hopp tar mig framåt. Jag fokuserar på Fallsvenskan i FS2 och SM i FS4. Att åka på läger som FS skills camp där man får flyga med andra är kul. Alla former av coachad hoppning där man får feedback gillar jag.

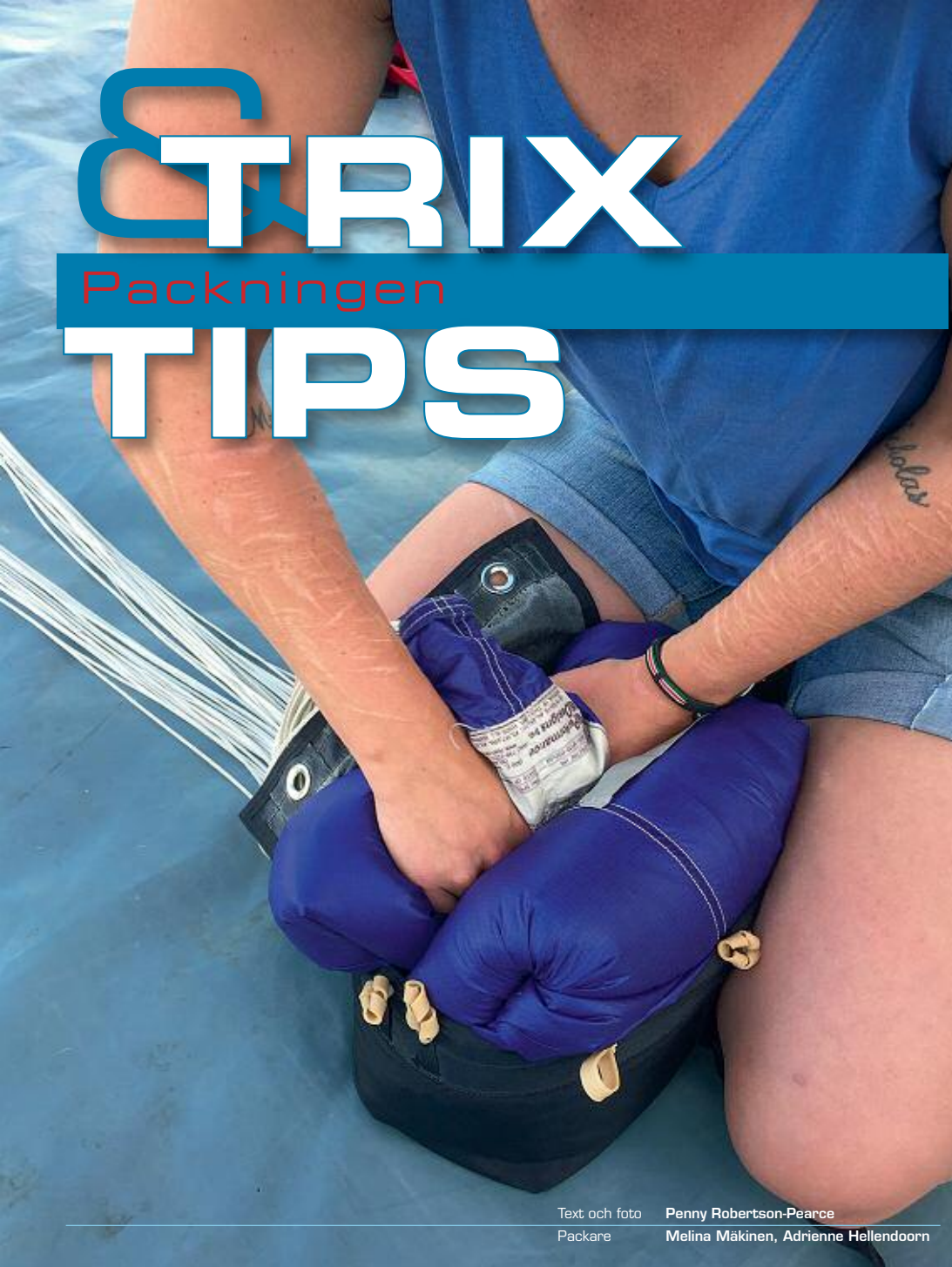
4. Mitt mål är att komma på pallen i SM. Jag börjar i singel A och tänker sedan klättra uppåt. Hoppledare är jag redan och jag planerar att bli hoppmästare, kursledare och AFF-instruktör också.

STRIX

Packningen

TIPS

Om man spenderar en dag på en packmatta kommer man att se skiftande sätt att packa. Från eleverna, där packningsrutinen liknar en brottningsmatch, tittar man åt ett annat håll och ser pedanten som gör samma moment flera gånger. Mest spännande är att följa de som har packning som levebröd under säsongen. Här kommer några professionella packare att dela med sig av sina bästa tips och knep.



Text och foto Penny Robertson-Pearce
Packare Melina Mäkinen, Adrienne Hellendoorn



Gummiband eller Tubestoes?

Valen är flera: små gummiband, större gummiband eller Tubestoes?

Egentligen spelar det ingen roll om man använder stora eller små gummiband, men proffsen verkar tycka sämst om Tubestoes som de tycker är onödigt hårda och besvärliga att jobba med. De håller visserligen bättre, men fingrarna skonas betydligt mer med vanliga gummiband.

”Man ska inte hänga upp sig för mycket på om man ska snurra gummibandet ett, två eller flera varv”, säger Melina Mäkinen som packat i tre år både i Sverige och utomlands.

”Det viktigaste är att gummibandet sitter åt om linorna på ett sådant

sätt att inte linorna kan glida ur. Ungefär som en hästsvans i en hårtofs. Därför kan det ibland vara lättare att ha stora gummiband rakt igenom och sedan själv avgöra om du slår ett eller flera varv.”

På bilden till höger ser du mellan stora gummiband, små gummiband, svart Tubestoe och gul Tubestoe. Gummibanden är vanligast och de som till exempel fallskärmsstillverkaren Performance Designs rekommenderar. Väljer man stora gummiband kan man lättare göra dubbla slag vilket ger linorna chans att frigöras mer symmetriskt under utvecklingsförloppet.

Om du vill testa att linslagen är tillräckligt hårda kan du lyfta bagen i linorna för att kontrollera, se bilden ovan. Om linorna då dras ur är linslaget för löst. Men du ska ändå ha en känsla av att linorna kommer att frigöras utan att behöva ta i med kraft. ●



Att stoppa i bagen



Som elev och när man går packkurs får man lära sig standardsättet att stoppa skärmen i bagen, med det så kallade S-viket.

När man har hunnit packa lite mer och fått mer teknik och känsla för att linorna och slidern hålls på plats kanske det kan vara dags att få in skärmen i bagen på proffsens sätt, se bildsekvensen till vänster:

”Det går mer än dubbelt så snabbt och så länge man bara har kontroll på linor och slider så är det helt klart ett överlägset sätt att få in skärmen i bagen” säger Melina. ●



Skona din kropp och utrustning

Om man hoppar mycket och packar själv eller om man packar på heltid måste man lära sig att skona kroppen. Melina säger:

”Man ska röra sig så lite som möjligt, tänka på att hålla ryggen rak och använda knän och sin egen vikt för att slippa använda för mycket rå muskelstyrka.”

Utrustningen är det förstås viktigt att man är rädd om, och packar man utomhus där rigg och skärm kan bli exponerade för solen ska man tänka på att skydda den.

”När man lägger riggen på mattan eller golvet så kan man tänka på att lägga handtagen, ben- och bäremmar vid sidan om riggen,” förklarar Adrienne (se bild till höger).

”På så sätt utsätts inte de delarna för slitage om man väljer att dra riggen mot sig när man gör linslagen.”

Verktyget Packboy, istället för det vanliga packsnöret, kan vara din bästa vän om du packar många riggar varje dag. Den är mer skonsam för händer och fingrar och dessutom går det snabbare. ”Har man väl börjat packa med en Pack-



Linkontroll

Att kontrollera linorna är viktigt, men en oerfaren packare kanske lägger onödigt lång tid på det här momentet.

”Ett knep är att ha slidern kvar nere och hålla i linorna på ett sådant sätt att du får en perfekt överblick över alla linor” säger Adrienne Hellendoorn som kommer från Nya Zeeland och har packat en säsong där. ”Det gör att du egentligen bara behöver rensa stabbarna och kryssa slidern ordentligt innan du tar upp nosen.”

Genom att lyfta ut skärmen får du en fin överblick över samtliga linor och de blir enkelt sorterade i A-,

B-, C- och D-linor, lätta att räkna med blicken, som nedan. ●



boy vill man aldrig byta tillbaka”, säger Melina.

Michelle King som jobbat som packare i sex år, både i Sverige, USA och Nya Zeeland, väljer dock ibland hellre packsnöret. ”Jag tycker att det ibland är bättre med packsnöret eftersom jag kan hålla handen närmare riggen när jag stänger höljet. Det ger en skonsammare vinkel för armbåge och axel” säger Michelle men tillägger att det absolut kan gå snabbare med packboy vilket hon alltid använder till tandemskärmar. ●



Lägg riggen på packmattan så att viktiga delar är skyddade. Du kan då dra den mot dig när du gör linslagen utan att det skadar utrustning, och dessutom skonas det dina knän.

Viktigast i packningen

”**Slidern**”, säger Adrienne utan att tveka, ”är det viktigaste i packningen.” Melina och Michelle instämmer: ”Om slidern inte är på plats kan man få riktigt hårda öppningar vilket kan vara direkt livsfarligt”.

Däremot finns det andra detaljer i packningen, till exempel hur man viker pilotskärmen, som egentligen spelar ganska liten roll. ”Om du frågar hundra hoppare om hur man packar en pilotfallskärm får du troligtvis hundra olika svar”, skattar Michelle och tillägger: ”Jag tycker det är viktigast att den är tillräckligt hårt rullad så att den inte ska knöla till sig i pilotfickan när man stoppar in den, och därmed bli svår att dra ut.

Hårda öppningar är viktigt att undvika. Michelle berättar att så

länge man inte får hårda öppningar så finns det ingen anledning att göra något särskilt utöver den vanliga packningsrutinen.

”Om någon som vill ha min packhjälp säger att de får hårda öppningar finns det framförallt två saker som jag då brukar vara lite extra noggrann med,” säger hon och fortsätter: ”Först rullar jag nosen. Jag låter mittcellen vara och rullar antingen tre eller fyra celler på vardera sida och lägger dem intill mittcellen. Det gör att skärmen öppnar lite långsammare eftersom cellerna inte tar luft lika snabbt. En annan sak som också fördröjer öppningsförloppet lite grann är att jag snurrar tyget i stjärten några fler varv och lite hårdare innan jag lägger ner skärmen på golvet. ●

Nyström swoop bäst i SSM

Trots en blåsig första dag under SM i swooping fick tävlingsorganisationen i Stockholms fallskärmsklubb till två rundor i varje delgren. Lars Nyström vann både SM och den öppna klassen.

Text Anna Oscarson

Foto Lennart Vestbom, Jan Wang

De senaste två åren har Stockholms fallskärmsklubb arrangerat nordiskt mästerskap i swooping samtidigt som det svenska mästerskapet har hållits. I år blev det dock inget nordiskt mästerskap.

”Det dröjde innan vi fick klartecken från Svenska Fallskärmsförbundet att köra tävlingen. Därför blev det för sent att skicka ut inbjudningarna”, säger Carolina Mallwitz, tävlingschef.

För två år sedan skedde en tragisk dödsolycka under SM i swooping. Efter det fattade riksinstruktören, i samråd med USK och sakkunring i CP-disciplinen, beslutet att det alltid ska finnas en ambulans på plats under swooptävlingar.

Något som är kostsamt och inte helt kan täckas via anmälningsavgifter. SF behövde alltså få veta att SFF skulle kunna tänka sig att stå för kostnaden.

Blåsig start

De 15 deltagarna kom från Sverige (fem), Finland (sex), Norge (tre) och Danmark

(en), så det blev lite av ett nordiskt mästerskap ändå.

Tävlingen hade lagts på två vardagar, torsdagen den 13 och fredagen den 14 juli. Hela torsdagen blåste bort och tidigt på fredag morgon var deltagarna klara för att komma igång. SF har möjlighet att ansöka om förlängda hoppdagar en gång per tävlingstillfälle, då hoppdagen får utökas med två timmar.

På grund av teknikstrul dröjde det lite innan tävlingen kunde komma igång. I swooping tävlar man i tre delgrenar – hastighet, distans och zonprecision. Två omgångar i hastighet och en omgång i distans kunde genomföras. Men på grund av starka vindar kunde bara två av tretton distanshopp godkännas och man bestämde sig då för en paus.

På eftermiddagen kördes en runda omhopp och ytterligare två omgångar i distans. Det blev också två omgångar i zonprecision. Carolina säger: ”Det krävs minst ett hopp i varje delgren för att få



Tomas Alambo, Stockholms Fallskärmsklubb, i swoopingens delgren distans.

ett overall-resultat. Men det kändes skönt att få två i varje så resultatet inte blir så slumpmässigt.”

En deltagare bröt ena underarmen men i övrigt klarade sig alla utan skador.

Flera medaljer

Prisutdelningen hölls först efter klockan elva på fredagskvällen. Tävlingen bestod egentligen av två olika tävlingar, dels det svenska mästerskapet, dels en öppen tävling där alla nationaliteter deltog.

Lars Nyström, SF, vann både SM-guld och den totala sammanställningen. I delgrenarna vann han i hastighet, kom tvåa i zonprecision och trea i distans.

”Det var en ganska långsam tävling och utmattande att vänta. Under torsdagen var det stand by hela dagen. Då går det aldrig att riktigt slappna av”, säger han.

Eftersom tävlingen låg ganska tidigt på säsongen hade han inte hunnit träna särskilt mycket men han kände sig ändå ganska förberedd. Lars, Tomas Alambo och Fredrik Eklund ingår i laget SSC



Jan Wang



Foto: Jan Wang

swoop och de tränar ihop som ett lag även om swooping inte är någon lagtävling. Några gånger har de åkt till Zephyrhills i Florida för att träna tillsammans på vårkanten.

Lars började tävla 2013 och vann året därpå sitt första SM-guld.

Fick mersmak

Tomas Almbo, SF, vann delgrenen zonprecision: "Jag hade egentligen inte tänkt

tävla eftersom det har gått sådär på träning. Men veckan före kändes det bättre på träningen så jag bestämde mig för att vara med", säger han.

Nu har han fått blodad tand och kommer att åka på danska öppna mästerskapen och kanske till Klatovy i Tjeckien på ytterligare en swooptävling. ■



Lennart Vestbom

Marek Skowron, Finland, skadade sig under ett precisionshopp, med fraktur i armen som resultat.



Karim Ennasri, Fallskärm Gefle, tog poäng i alla sex hoppen – årets rookie på SM i swooping.

SM i swooping 2017, resultat

Zonprecision

Placering, namn, klubb	omg. 1	poäng	omg. 2	poäng	totalt
1. Tomas Almbo, SF	77	100,000	69	89,610	189,610
2. Lars Nyström, SF	65	84,415	77	100,000	184,415
3. Fredrik Eklund, SF	65	84,415	69	89,610	174,025
4. Stefan Burström, SF	49	63,636	69	89,610	153,246
5. Karim Ennasri, FGCC	0	0	51	66,233	66,233

Distans

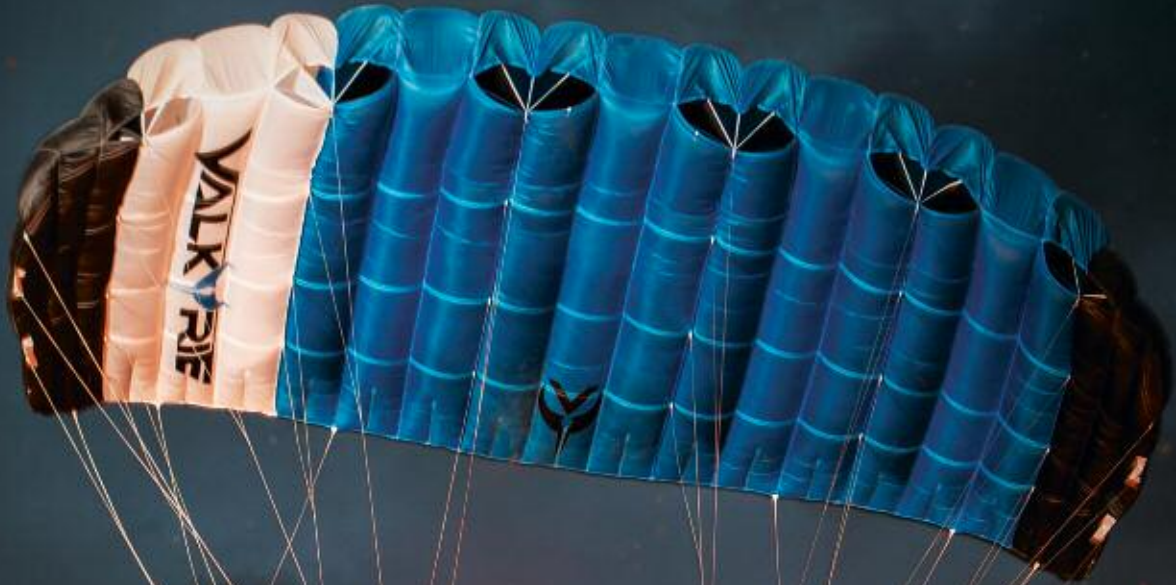
Placering, namn, klubb	omg. 1	poäng	omg. 2	poäng	totalt
1. Lars Nyström, SF	88,34	77,355	94,28	91,347	168,702
2. Fredrik Eklund, SF	65,04	56,952	103,21	100,000	156,952
3. Stefan Burström, SF	86,15	75,437	80,52	78,015	153,452
4. Tomas Almbo, SF	75,13	65,788	78,27	75,835	141,623
5. Karim Ennasri, FGCC	35,00	30,647	67,79	65,681	96,328

Hastighet

Placering, namn, klubb	omg. 1	poäng	omg. 2	poäng	totalt
1. Lars Nyström, SF	2,96	100,000	2,96	100,000	200,000
2. Stefan Burström, SF	3,16	91,650	2,96	100,000	191,650
3. Fredrik Eklund, SF	3,40	83,131	3,28	87,210	170,341
4. Tomas Almbo, SF	4,00	66,939	3,92	68,760	135,699
5. Karim Ennasri, FGCC	5,12	48,168	6,28	36,687	84,855

Totalt

Placering, namn, klubb	Hastighet	Distans	Zonprecision	totalt
1. Lars Nyström, SF	200,000	168,702	184,415	553,117
2. Fredrik Eklund, SF	170,341	156,952	174,025	501,318
3. Stefan Burström, SF	191,650	153,452	153,246	498,348
4. Tomas Almbo, SF	135,699	141,623	189,610	466,932
5. Karim Ennasri, FGCC	84,855	96,328	66,233	247,416



VALK RIE
PERFORMANCE DESIGNS

Högt uppe i den blå himlen

Svensk Fallskärmsports nya medarbetare Johanna Lundeberg skriver om hur hon önskar att hon ärvt sin mormors modiga ådra och om fallskärmschoppares fascination för vädret.

Text Johanna Lundeberg

Foto Marcus Nilsson

Min mormor var en äventyrlig kvinna. Född i början av 1900-talet hann hon uppleva ett sekel – jodå, hon blev hundra år – av utveckling och äventyr. Hon hann skåda de första automobilerna, uppleva världskrig, ransonering och gylene år. Hon hann se världen och hon hann uppleva det mesta.

Mormor älskade äventyr. När hon var i 90-årsåldern berättade hon att hon fortfarande grämde sig över att hon tio år tidigare hade missat en riktigt häftig helikopterfärd. I Mexiko fanns möjligheten att bli fastspänd i en sele som var fäst vid en helikopter och sedan sväva under den och titta på utsikten – ungefär som fallskärmschoppare gör – medan den lyfte och tog en sväng i luften. Tyvärr blev det inget. Den dag hon skulle lyfta var det dåligt väder och sedan var det dags att åka hem. Hon berättade detta som om det var en stor förlust, som något som fanns kvar på henne bucketlist.

Själv springer jag hellre upp- och nerför Kebnekaise än tar helikopter även om jag då skulle sitta på insidan.

Till skillnad mot mormor verkar jag nämligen ha blivit fegare med åren. Den paragliding som jag planerat att testa när jag reste till Grekland i min ungdom blev aldrig av. Likt sökandet efter Peppes Bodega letade jag längs stranden i en hel vecka, ivrigt påhejad av pappa som tyckte att det kunde vara kul för mig att prova, men hittade aldrig båten som skulle ta mig upp i luften. Tyvärr.

Jag önskar att jag hade gjort det då, när jag vågade. Faktiskt önskar jag att jag hade hoppat fallskärm när jag var ungefär 20 år och faktiskt vågade och ville. Men den gången som min dåvarande arbetsplats hade chansen, när vår reklambyrå ville ta med oss på en kul aktivitet, var jag den enda som ville. Resten av kontoret var som jag är nu. De skrek nej i korus.

Kanske är hoppet ändå inte ute. Kanske blir jag som mormor när jag blir äldre. Kanske kommer jag att våga mer ju äldre jag blir och säga att man ska prova på roliga saker när man har möjlighet. När mormor fyllde 94 firade vi henne på Madeira. Hon fick åka släde nerför bergen, en liten turistattraktion som hon fann ytterst underhållande. Jag låg och solade på stranden.

Min mormor är en av mina förebilder. Jag vill bli som hon när jag blir gammal. Jag heter Johanna Lundeberg, och jag har redan avslöjat att jag är ett wuffo – ja, jag var tvungen att googla för att förstå vad det betyder. Jag kan inte mycket om fallskärmschoppning, mer än det jag har snappat de senaste månaderna när jag jobbat med övriga redaktionen.

Nej, jag kan inte så mycket om fallskärmschoppning – ännu. Men jag är rätt duktig på att göra tidning och jag gillar sport, all sport. Att vara en del av redaktionen är ett sätt för mig att försöka lära mig så mycket som möjligt – och det gör jag varje gång jag pratar med någon som kan. Dessutom tror jag att jag kan tillföra ett utifrånperspektiv, lyfta funderingar om sådant som är självklart för er men märkligt för mig. Och tillsammans kan vi reflektera över vad sporten innebär i ett större perspektiv.

Som journalist kan man ställa vilka frågor man vill, och de flesta brukar svara snällt. Och ju mer jag lär mig desto större respekt får jag för dem som vågar, dem som faktiskt vågar lägga sina liv i en bit tyg och några remmar. Konstruktionen börjar fascinera mig på ett nördigt sätt. Och nu börjar jag förstå hur det hänger ihop, hur man på ett nästan ingenjörsmässigt sätt kan lägga sitt liv i en konstruktion. Så jag utmanar er läsare: lär mig mer, berätta sådant jag inte redan kan och gör er passion till min fascination!



Johanna Lundeberg,
ny reporter på Svensk Fallskärmsport.

Mitt jobb brukar vara att förklara svåra ämnen så att även den som inte är så insatt förstår. Nu ställs jag inför ett nytt dilemma, att själv försöka förstå komplicerade saker utan att förenkla dem i text – eftersom tidningens läsare kan så mycket mer än jag. En spännande och rolig utmaning! Särskilt som det fortfarande finns så mycket jag inte förstår, och då menar jag inte specifikt själva hoppningen utan snarare beteendet. Nakendanser och blå himmel!

Mormor älskade att prata om vädret. Jag tillbringade många somrar i hennes västkuststuga, och nästan varje middag inleddes med ett konstaterande om hur vädret var, följt av frågan om hur vädret skulle bli nästa dag. Om hon hade levat under interneteran hade hon nog gärna velat mejla med er. Hon hade älskat att ni alltid avslutar era mejl med "blå himmel", särskilt som blå var hennes favoritfärg. Blått hav och blå himmel. Möjligen hade hon till en början blivit en aning förvirrad och undrat om vädret alltid var bra var ni än var.

Själv har jag just lärt mig att inte ta så allvarligt på den blå himlen, att

det mest är en trevlig hälsningsfras i mejlet, ungefär som att skriva puss och kram till någon trots att man varken vill pussa eller krama hen. Fast visst, jag erkänner, ibland kliar det i mina små fingrar att svara "grå himmel", om inte annat för att det rimmar så lustigt.

Jag är säker på att mormor sitter på ett moln någonstans uppe i den blå himlen, att hon följer mitt intåg i fallskärmsvärlden med spänning, applåderar lite för sig själv och väntar på att jag ska dyka upp i ett litet plan – antagligen skulle hon själv blixtnsabbt hänga en lina utanpå planet och åka snålskjuts en bit, bara för att hon aldrig fick chansen den där gången när hon fortfarande var 80 år och någorlunda ung. Hon vet säkert att jag redan har blivit erbjuden att göra ett tandemhopp, och jag tror att hon ler och tänker att det där hoppet vill hon också göra. Om jag någonsin får för mig att göra det ska jag tänka på mormor, känna hur hon med stadig hand greppar tag om mig så att vi kan hoppa tillsammans. Jag kommer att höra henne säga att det gäller att passa på när man får chansen. ●



Siv

En längtan efter en ny hobby och en längtan efter att hoppa. Det var det som lockade Siv Lindgren in i fallskärmsvärlden för 15 år sedan. I dag stoltserar hon med sju världsrekord och har gjort sig känd som en skicklig formationshoppare.

Text: Johanna Lundeberg
Foto: Esben Evensen

Siv Lindgren var 22 år och uttråkad. Hon tyckte inte själv att hon gjorde så mycket annat än jobbade och umgicks med sina föräldrar. Något fattades i livet, hon behövde hitta en hobby och nya vänner. På hennes bucketlist – listan med saker hon ville hinna med i livet – stod flera spännande saker: ta motorcykelkort, ta dykcertifikat – och hoppa fallskärm. Hon bestämde sig för att beta av listan, och eftersom fallskärms hoppning stod allra högst upp så var det där hon började.

”Jag skulle ju börja någonstans så jag anmälde mig direkt till en kurs. Jag skulle inte göra tandemhopp utan jag skulle ha certifikater”, berättar hon.

Uppvuxen i Bollebygd blev det till Göteborgs Fallskärmsklubb, som i dag är en del av FK Cirrus, som hon sökte sig med inställningen att det bara var att lära sig. Hur svårt kunde det vara? Men det visade sig vara svårare än väntat. Siv blev rädd och misslyckades med sitt första hopp.

”Det var skitläskigt! Jag blev helt fastfrusen i min position och kände att jag

SIV LINDGREN

Ålder: 37.
Började hoppa: 2002.
Antal hopp: 1 450.
Instruktörsbehörigheter: ”Inga längre, dem blev jag av med när jag flyttade till Norge.” Tidigare HL, HM, KL, AFF.
Klubb: Halmstads fallskärmsklubb.
Favoritgren: FS, allt från fyrmanna till bigway.
Gör helst i frifall: Vinner SM-guld i tiomanna speed, världens roligaste tävling!
Arbete: Ekonom & HR.
Intressen utöver hoppning: Hästar, fjällvandring, randoneeskidor, kajakpaddling, att sticka.
Familj: Föräldrar i Ulricehamn, pojkvän i Norge.

bara störtade mot marken. Jag hade två instruktörer som höll i mig men själv var jag paralyserad av skräck och kunde inte göra ➔



"Jag paddlar gärna kajak hemma i Sognefjorden, Norge."

något alls i luften. Det var det värsta och samtidigt det bästa jag gjort i hela mitt liv. Jag blev helt hänförd av en ny värld och samtidigt skrämde hoppningen mig."

Som att plugga för en tenta

Det hade kunnat sluta där – om hon hade blivit godkänd. Men efter det första misslyckade hoppet räckte instruktören henne fallskärmshandtaget som ett tecken på att hon var underkänd, och i dag berättar hon glatt att hon var alldeles för snål för att sluta.

"Jag hade betalat för en hel kurs och för att ta certifikat så då kunde jag inte gå därifrån efter ett misslyckat hopp. Jag kände att jag måste ta certet för annars hade jag ju slängt ut pengar i onödan för ingenting", säger hon och skrattar högt.

Så hon fortsatte. Skräcken försvann inte, men vid sidan av den påstådda snålheten är en annan av Sivs egenskaper också att hon är duktig på att fokusera.

"Skidtur i juli här hemma i Sogn."



"Jag var så medveten om det program jag hade framför mig och vad jag behövde göra för att klara det, så jag stressade mig igenom allt och njöt inte det minsta."

Siv beskriver det som ett jobb eller som att plugga inför en tenta. Det enda hon hade för ögonen var att ta sig igenom kursen. Det allra första hoppet, som mitt i det läskiga ändå innerst inne var lite härligt och mysigt, kändes avlägset.

"Jag funderade inte ens på om det var kul utan mitt mål var bara att bli färdig så att jag kunde sluta sen."

Det tog en hel sommar för Siv att bli klar med de tio hopp hon måste göra. Under tiden upptäckte hon den fina, sociala gemenskap som fanns i klubben. Och det bidrog starkt till att planen ändrades, för när hon var klar med certifikatet blev hon liksom tvungen att fortsätta.

"Jag hade fått nya vänner och funderade på om vi kunde umgås på samma sätt om jag slutade. Och sen kändes det som om hoppningen skulle vinna över mig om jag slutade, och jag var helt enkelt inte redo att ge upp. Då bestämde jag mig för att fortsätta hoppa tills jag inte var rädd längre."

Det tog två år att nå dit. Under tiden var det framför allt det sociala som höll henne kvar, hon återkommer flera gånger till den gemenskap som finns bland fallskärms hoppare och som har betydelse för henne.

"Sen ville jag inte sluta, för då var det ju så kul!"

Sju världsrekord

I dag, 15 år senare, när rädslan för länge sedan har ersatts av kunskap och trygghet, vet hon knappt hur det gick till att nå dit där hon är i dag. Bananskalsfilosofin, konstaterar hon, att saker bara händer när man halkar in på något och fortsätter på den vägen. Hon har varit med

Helén Samuelsson, FK Aros:

"Vi har ett SM-silver i speedformation tillsammans och år 2007 blev vi med Mia Toftfeldt 'honorary Brit-chicks' och satte brittiskt storformationsrekord.



Siv är en öppen person med hög integritet. Hon är en bra och pålitlig vän, som gärna ställer upp. Det märks även i hennes hoppning där hon gör bra ifrån sig samtidigt som hon gärna lyfter andra. Det är roligt att vara med Siv oavsett om vi bara umgås, tar medalj eller sätter rekord."

och satt världsrekord så många gånger att hon nästan har hunnit tappa räkningen. Hon räknar snabbt när vi pratar om de olika världsrekorden.

"Jag har försökt nio gånger, men bara sju av dem har resulterat i rekord. De två första försöken skulle vi vara 222 personer som gjorde två formationer efter varandra, men det lyckades inte. Vid det tredje försöket var vi 106 personer och då satte vi rekordet. Då fanns det inget rekord i den kategorin, så det handlar mycket om vilken nivå man lägger ribban på. När det väl finns ett rekord tror jag att man måste höja ribban en nivå för att bräcka det", förklarar Siv och fortsätter:

"Det handlar mycket om att ha kreativitet att komma på vad man ska göra, vilka tekniker som fungerar och hur man med gemensamma krafter kan uppnå det mål som initiativtagaren har satt upp."

Hon förbereder sig både fysiskt och psykiskt, för att grunden ska finnas där och för att hon ska känna sig trygg med vad hon går in i.

"Jag förbereder mig genom att hoppa och tunnla en del innan, så att jag är varm i kläderna hoppmässigt. Då vet jag att mina färdigheter är på bra nivå och behöver inte stressa upp mig för mycket och vara nervös. Det är viktigt att ha

Ida Wemhöner, medlem av damlandslaget i FS4 "MEIJA":

"Siv är en fantastisk och trogen vän. Hon har ett stort hjärta och är nogna med att vänner runt omkring henne ska må bra. Siv engagerar sig i allt hon tar sig för och är aldrig sen att haka på eller planera något roligt ... Just det, hon är ju en grymt bra FS-hoppare också, oavsett om hon har en eller flera hundra personer runt sig i luften."



med en lugn och trygg känsla och veta att man är kvalificerad nog. Ingen vill sabba för gruppen.”

Personer i Sivs närhet beskriver henne som en väldigt duktig storformationshoppare och lyfter fram att hon är väldigt bra på att tracka. Hemligheten bakom en riktigt bra track, menar Siv, är att fånga den perfekta vinkeln, att inte gå för brant ner eftersom man då tappar i höjd alldeles för snabbt, men om man är alltför flat i tracken uppnår man inte den höga framåthastigheten man behöver för att gå långt. Så det är en balansgång. Siv beskriver kroppens position som en pil, där man skålar axlarna, spänner bäckenet och rundar armarna så att handflatorna håller sig inåt kroppen samtidigt som man håller blicken mot fötterna.

”Det handlar väldigt mycket om att göra sig så flat i luften som möjligt, att sträcka på hela kroppen och skapa en rak linje från toppen på hjässan ända till tåspetsarna. Men samtidigt ska du försöka skåla kroppen så att du får så mycket luft som möjligt med hjälp av den.”

Norge lockar

Siv gör ungefär hundra hopp om året, och numera tränar hon också vintertid i en av Norges tunnlar.

”Jag är med i ett svenskt åttamannalag som tunnlar lite ihop i en tunnel i Belgien, stor nog till oss alla. Det är bra vinterträning för att hålla i gång huvudet och kroppen.”

När Siv pratar om Norge hörs en nästan förälskad ton i rösten. En gång i tiden var det kärleken som förde henne dit, och idag har hon utvecklat en kärlek även till landet. Siv berättar längtansfullt om landets vackra natur som omringar inhopp. Därför är det kanske givet att hon klassar just norska Gudvangen som läckraste hopplatsen i världen, som med sina höga fjäll och den närliggande fjorden är klassad som världsarv.

”Dessutom landar man i en gammal vikingaby med vattenfall alldeles intill.

Sofie Alzen, Skånes FK:

”Jag och Siv lärde känna varandra för elva år sedan. Vi fann varandra och hon är en av mina absolut närmsta vänner. Hon var redan då inne på formationshoppning. Jag försökte



få henne till friflygare med några head-down-exitar men hon bet sig kvar på mage. Hon visste vad hon ville och det har tagit henne dit hon är i dag, en av de bästa formationshopparna i Sverige, Europa, världen!”



Privat arkiv

Det är helt magiskt. Jag måste också tipsa om Voss som varje år arrangerar extrem-sportveckor, en festival som samlar bland annat paragliding, rafting, longboard, och så klart fallskärms hoppning. De gör inhopp på alla möjliga ställen över fjordar och glaciärer och på kvällarna är det party. Det finns något både för dem som gillar att äventyra och festa.”

Nu är Siv inne på det sociala igen. Visst vill hon fortsätta att hoppa på relativt hög nivå, men viktigast är att hoppa med dem hon trivs ihop med. Världsrekorden är satta, men det finns ett annat rekord som saknas i samlingen och nu lockar nästan mer.

”Jag är egentligen inte längre så intresserad av att sätta rekord. Det har jag ju gjort så mycket. Däremot har jag inte satt svenskt rekord någon gång, och nu har jag svensk licens igen så om jag skulle bli inbjuden skulle det vara jättekul”, säger hon och det går att ana en liten menande vink i tonfallet.

Nya saker på listan

Siv är inte längre uttråkad. Men så har hon också hittat sitt sätt att sysselsätta sig även i väntan på att få hoppa.

”Jag brukar alltid ha med stickor i väskan. Jag stickar när jag flyger till olika event runt om i världen och när vi sitter på hoppfältet och väntar på bättre väder. Det är en fin avkoppling mellan hoppet, ett sätt att varva ner och att ändå göra något.”

Det har resulterat i disktrasor, raggsockor och bebiskläder till kompisar.

Och den där tröjan kommer nog att bli klar så småningom, åtminstone om hon släpper sin perfektionistädra och inte petar upp maskorna när det någon gång blir fel.

Den första raden på Sivs 15 år gamla bucketlist är alltså avklarad med bravur. Men sedan blev det inget mer. Varken motorcykelkort eller dykcertifikat lockar på samma sätt längre.

”Möjligen om jag slutar hoppa, kanske ... Men det är väl så att det står annat på listan i dag, att jag har hittat andra saker jag hellre vill göra. Klättring, kajak, skidor och ridning ... Jag har mer blivit en friluftsperson som vill ha naturupplevelser snarare än att använda maskiner och motorer. Kanske ett sätt att försöka kompensera för att inte bidra ännu mer till världens miljöförstöring.”

”Bilderna är tagen på Senja utanför Tromsø - den vackraste fjälltoppen jag någonsin varit på!”

”Andreea Pistea Ionescu från Rumänien hjälper mig med stickningen i väntan på nästa hopp under Women on Wings i Holland 2016 - där vi satte fem europarekord och två världsrekord.



Rob Lloyd

Fallskärmsklubben

Syd

Klubbkollen

Det händer mycket spännande i FSK Syd. Under våren fick klubben ett nytt flygplan, en Cessna 208, som har plats för 18 hoppare. Förhoppningen är att det kommer att hjälpa klubben att växa, och kanske kan de snart också bräcka fjolårets all time high-rekord.

Text: Johanna Lundeberg

Foto: Jonas Davidsson, Daniel Eftodi, Daniel Olsson

Fallskärmsklubben Syd har stora planer. De har visserligen bara haft sitt nya flygplan, en Cessna 208 Grand Caravan, i några månader. Ändå har det redan fått en betydande roll för verksamheten.

”Vi kom i gång lite senare i år eftersom vi väntade på att få hit planet, men det skapade också ett oerhört sug bland våra medlemmar efter att få hoppa. Trots att det var en blåsigt vår och vi inte kunde starta hoppssäsongen förrän i maj så gjorde

de vi nästan 1 500 hopp på en och en halv månad”, berättar Mats Edström, chefsinstruktör i Syd.

Klubben bildades 1982 och Mats har varit medlem sedan 2001.

”När jag började hoppa var Syd en ganska stor klubb. Därefter hade vi en dipp där vi hankade oss fram med mindre flygplan. Det ledde till att vi tappade medlemmar, både för att de inte fick möjlighet att hoppa så mycket som de

Fallskärmsklubben Syd håller till nära tätbebyggt område, precis i utkanten av Eslöv.



Daniel Eftodi

Fallskärmsklubben Syd

Antal medlemmar: 120.

Tandempiloter: 8.

Hoppmästare: 15.

Hoppledare: 23.

Kursledare: 7.

AFF-instruktörer: 4.

Kurser: 5 per säsong.

Hoppfält: Eslövs flygfält.

Hopptider: Helger 9–18, en vardag i veckan till 21.

Säsong: April–oktober, vid intresse och väder kan hoppning ske utanför det.

Hoppriser: Medlem 220 kr, gäst 240 kr till 4000 meter.

Flygplan: Cessna 208 B.

Sovplatser: Ja.

Mat: Kök finns, restauranger och mataffärer ett par minuters bilfärd bort.

Webbsida: skydivesyd.nu

ville och för att de planen bara gick upp till 3 000 meter.”

Rekordmånga hopp

FSK Syd har tidigare huserat ”Kossan”, planet som fick smeknamnet från sin beteckning SE-KOZ, och fram till nyligen även hyrt plan från Norge. Trots att det





Fallskärmsklubben Syds nya flygplan, en Cessna 208 Grand Caravan.

tidigare planet bara hade plats för sex hoppare slog klubben i fjol rekord i antal hopp. Totalt kan man stoltsera med 7 206 hopp, vilket är nästan 1 000 fler än 2009 när det tidigare rekordet sattes. Flitigast av alla var 67-åriga Björn Leander som vann hoppligan för fjärde året i rad med sina 435 hopp.

Dessutom gjordes nästan alla lifter förra året av en och samma pilot.

”Det var bra väder och många och långa hoppdagar, så vi maxade planet. Det gick knappt att flyga mer med det än vad vi gjorde. Alla fick i princip hoppa så mycket de ville, och de hoppade sig verkligen nöjda och mätta. Det är inte så vanligt”, säger Mats med ett skratt.

Men fler hopp än så går rimligtvis inte att göra med en 206:a.

”Den rymmer bara ett fåtal, och alla kan inte följa med upp på höjd. Det resulterade i att många av dem som hoppat ett tag bara gjorde låghopp. Vi hoppade ut och drog våra fallskärmar och flög kallt. Det blir inte så mycket avancerad fallskärms hoppning av det. Alternativet var att gå upp på 4 000 meter, hoppa ut och ligga själv i luften.”

Klubben stod inför ett vägskäl: antingen fortsätta på den inslagna linjen, och då fokusera på tandemhopp, eller att köpa det nya, större planet. Det blev ett nytt plan, och hittills har det varit en succé. Cessna 208 Grand Caravan rymmer 18 hoppare och har turbinmotor. Det kan lätt gå upp på 4 000 meters höjd, och nu finns det plats både för tan-

demhoppare och medlemmar utan att de konkurrerar ut varandra.

”Nu har vi möjlighet att aktivt rekrytera fler medlemmar. Tidigare kunde vi inte det eftersom vi inte riktigt hade plats för så många. En stor del av vår rekrytering sker via tandemhopp, och i fjol gjorde vi ungefär 600”, berättar Mats.

Det nya planet spelar onekligen en viktig roll för Syd. Men det förpliktigar också.

”Drift, service och underhåll innebär höga kostnader även efter inköpet, så vi diskuterar hur vi som klubb kan växa så att vi kan behålla planet. Kan vi få fler lagsatsningar, fler som vill tävla? För nu finns möjlighet att i stället för att åka till Spanien eller USA, stanna kvar på hemmaplan och träna i Sverige, något som vi inte kunde erbjuda tidigare.”

Nu har klubben också fysiska förutsättningar för att öka antalet hoppkurser, men det innebär i sin tur att de först måste öka antalet instruktörer, en inte helt lätt fråga för en sport som tar mycket tid i anspråk även för den som inte är instruktör.

Tätortsnära klubb

En annan fördel med det nya planet är bullerfrågan. Än så länge är det inget problem, utan Mats tycker att klubben har en bra dialog med kommunen.

”Men vi försöker att begränsa vår verksamhet för att inte skapa problem. Vi finns precis i utkanten av Eslöv vilket gör att det är nära tätbebyggt område.

Med det nya planet kan vi göra totalt lika många hopp som tidigare men lyfta färre gånger, och vi kan flyga ut i olika väderstreck för att minska bullerpåverkan.”

Tack vare Eslövs närhet till större orter som Malmö, Lund och Helsingborg får Syd ett naturligt, stort upptagningsområde. Det går lätt och snabbt att åka till hoppfältet.

”Nackdelen är att vi inte får så mycket klubbiv eftersom folk åker hem på kvällarna. Det är sällan som någon sover över annat än när vi har hoppveckor”, säger Mats och fortsätter:

”Fördelen är att man kan ha ett liv vid sidan om hoppningen. Man kan åka ut och hoppa på morgonen och vara hem-



I fjol gjorde Syd cirka 600 tandemhopp.

ma redan på eftermiddagen så att man inte behöver boka hela dagen. Man kan också sitta hemma och vänta tills det blir fint väder i stället för att behöva chansa och åka en lång väg till hoppfältet.”

Han ser Syd som ett komplement till andra klubbar, en klubb där man är välkommen även om man har andra intressen som behöver sin tid. Kanske har Syd därmed hittat sin nisch, för antalet medlemmar ökar. I dag är de ungefär 120 entusiaster.

”Jag har ju varit med i 16 år och jämfört med när jag själv började hoppa har jag noterat att det har blivit en väldigt ödmjuk attityd i klubben. Det finns ingen hierarki eller någon som ska hävda sig. Vi har en bra stämning.”



Hooman och Theo, sprittande nöjda med den nya kärnan.

Richard



Victor Engberg

- många känslor när vänner samlades

Richard Lidström, hemmahörande i fallskärmsklubben Aros i Västerås, omkom i en baseolycka den 26 maj i Italien. När beskedet nådde kamraterna dagen efter var stämningen låg och sorgsen i klubbstugan.

Text Penny Robertson-Pearc

Foto Marie Aichner, Victor Engberg

Det ofattbara måste bli fattbart när något sådant här händer. I bakhuvudet vet vi allihop att vår sport är farlig, i synnerhet basehoppning, och någonsans inom oss är vi alla beredda på att olyckan lurar runt hörnet. Vi samlades i packlokalen på morgonen och styrelsen informerade medlemmarna om vad som hänt. Det var tungt.

Under dagen var det många tårar och stilla samtal i mindre grupper. En del hoppade som vanligt, andra satt för sig själva. Några planerade en aktivitet inför kvällen där vi alla skulle samlas för att ha en minnesstund tillsammans.

också följa våra drömmar och leva våra liv till fullo, varje dag.

Kvällen avslutades med gemensam mat på stranden som klubben bjöd på. Det blev en riktigt fin kväll där historierna om Richard avlöste varandra.

Inhopp med minnesstund

Vädret var bättre än på länge och inhopp på vackra Björnöstranden gjordes på kvällen. Det blev två lyft och runt 25 hoppare som bjöd på både fina och spännande landningar bland oss andra som väntade på stranden och applåderade dem när fötterna tog mark.

Efter att alla hoppare landat och packat sina fallskärmar samlades vi allihop, drygt 60 personer, på stranden för att tända ljus för vår förlorade vän. Blommor och ett fotografi var utlagt i sanden, och vi tände våra ljus i tur och ordning. Det var en stämningsfull och fin stund, och det kändes bra att få dela sorgen med sina vänner.

Begravning

Tre veckor senare hölls Richards begravning i Småland, i hans gamla hemtrakter. Alla som ville närvara var välkomna och uppslutningen från klubbkamrater och andra vänner var stor. Det var en fin och stämningsfull begravning med många personliga ord och väl vald musik. Kön av familj och vänner som gick fram till kistan för att lägga blommor ville aldrig ta slut. Det blev en jobbig stund för många och det kändes fint att få avrunda eftermiddagen med picknick i trädgården, i Richards familjehem, på gräsmattan där han växte upp.

Livet går vidare

Richard lever kvar i våra hjärtan och minnen och när vi ägnar honom en extra tanke då och då, tänker vi även på andra vi förlorat. Man stannar upp och tänker efter lite extra. Hur vill jag leva mitt liv? Lever jag mitt liv så som jag helst önskar? Gör jag verklighet av mina drömmar?

Tack Richard för att du varit en stor inspirationskälla för oss alla att följa våra drömmar. För det kommer vi alltid minnas dig.

Richards sista ord

Det blev många tårar när Richards tidigare flickvän läste upp ett brev som Richard skrivit och lämnat till henne två år tidigare, i händelse av hans eventuella bortgång. Han uppmanade oss alla att försöka förlåta honom eftersom han verkligen hade gjort det i livet han allra helst ville göra, även om han visste att det var farligt. Han uppmanade oss att

Björnöstranden, Västerås.



Marie Aichner

KONTAKTA SFF!



Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Ledamot: Paula Zielinski,
e-post: paula@sff.se
Suppleant/tävlingsskommittén: Uno Asker,
e-post: askeru@gmail.com
Suppleant/uppvisningsgruppen : Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com

Valberedningen

Sven Pettersson, (sammankallande),
e-post: sven.pettersson@gmail.com
Magnus Våge,
e-post: magnus.vage@gmail.com
Kent-Ove Ulander, e-post:
kentove.ulander@gmail.com
Suppleant: Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikation och presskontakt: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Försäkringsfrågor:
Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingsskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse



Peo Humla,
ordförande



Gunilla Sigurd,
vice ordförande



Stefan Nilsson,
kassör



Daniel Ingered,
ledamot



Paula Zielinski,
ledamot



Uno Asker,
suppleant



Jens Grahn,
suppleant

Kansli-chef och
riksinstruktör



Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.



Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

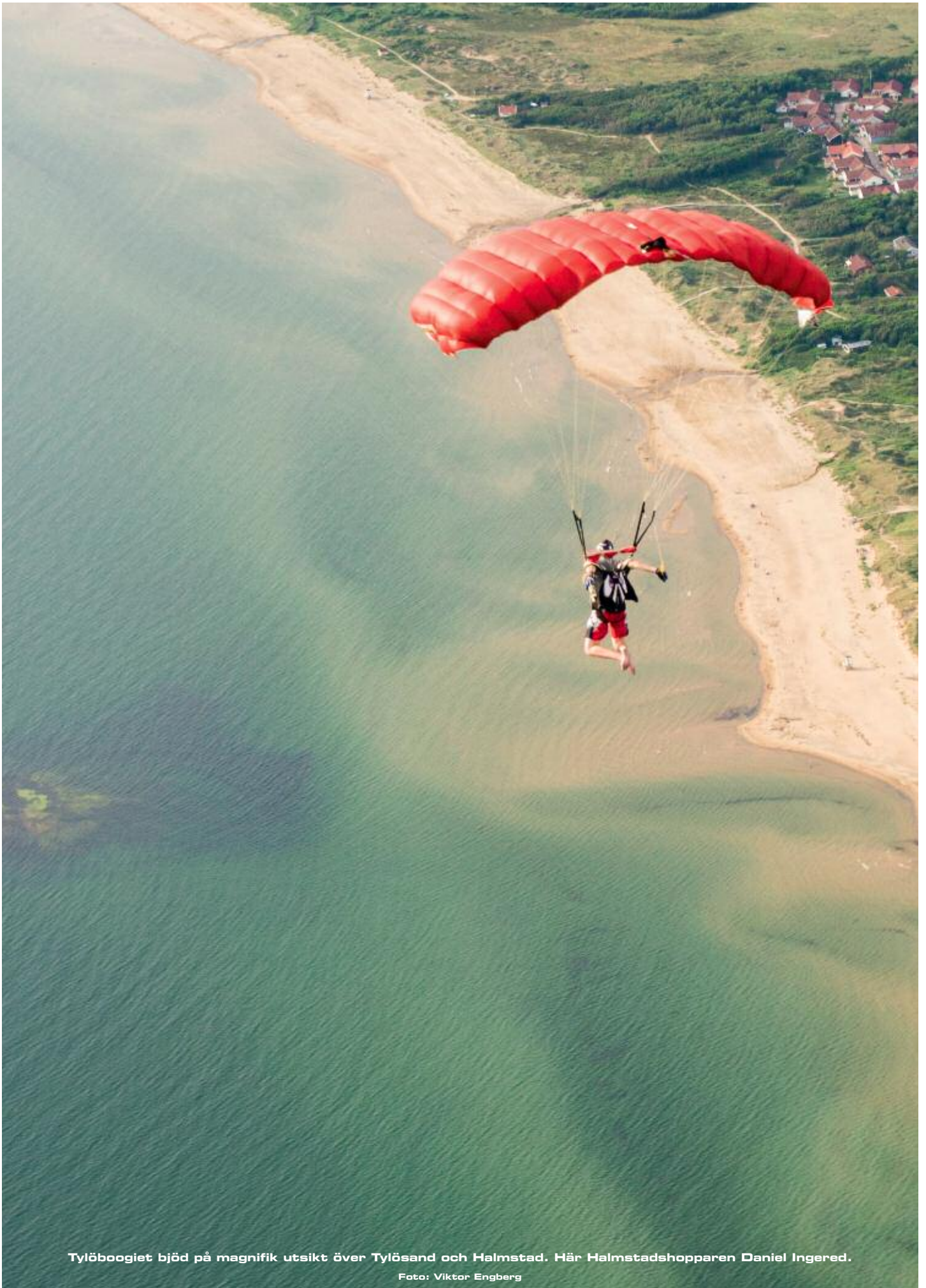
Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.



Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377





Tylöboogiet bjöd på magnifik utsikt över Tylösand och Halmstad. Här Halmstadshopparen Daniel Ingered.

Foto: Viktor Engberg